

Αι συνδρομαί γίνονται μονοι έτησίως· αι δε τμηματικά είναι απαράδεκτοι· Το τίμημα της ετησίως συνδρομής, εκ Διρ. 3 και 3 σελ. διά τους 52 εβδομαδιαίους αριθμούς εστι προπληρωτέον. Οι πρακτορες της εφημερίδος είναι υπεύθυνοι επί τη μη εισπράξει των χρημάτων.

Πάσα απλήρωτος προς τον ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΝ ΑΣΤΕΡΑ επιστολή, διατριβή, εφημερίς κτλ. ούδαμώς εστι δεκτή· είδοποιήθη περί τούτου το Γενικόν Ταχυδρομείον του Λονδίνου. Επιστολή η διατριβή ανώνυμος εστιν απαράδεκτος και ακαταχώρητος, η δε διεύθυνσις δεν υποχρεούται εις την επιστροφήν τούτων.

Αι συνδρομαί γίνονται, εν Λονδίνο μόν, παρά τῷ Γραφείῳ τῆς εφημερίδος 2, YORK-STREET, COVENT-GARDEN, ἀλλοῦ δὲ παρά τοῖς Κ.Κ. Πράκτορι τῆς ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ (Registered for transmission abroad)

ΑΡΙΘ. 41.—TOM. B.] ΛΟΝΔΙΝΟΝ, ΠΕΜΠΤΗ, 18 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1861. || ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ [ΜΕΤΑ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΤΟΥ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ.

Ο Κύριος ΣΟΦΟΚΛΗΣ ΞΕΝΟΣ εν Κωνσταντινουπόλει.
 Ο Κύριος Β. ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥΣ εν Θεσσαλονίκη.
 Ο Κύριος Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ εν Πάτρας.
 Ο Κύριος Κ. ΒΟΛΩΝΑΚΗΣ (ή Κ. Θεολόγης) εν Αλεξανδρεία και [Καίρω].
 Ο Κύριος Δ. ΠΑΠΑΣ εν Μάντσεστερ.
 Ο Κύριος ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΟΚΚΙΛΑΝΗΣ εν Λίβερπουλ.
 Ο Κύριος Β. Δ. ΜΑΛΚΟΤΖΗΣ εν Ίβραίλα.
 Mr TAYLOR εν Κερκυρα.
 Ο Κύριος ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΙΣΤΟΛΗΣ εν Κόρκ της Ίρλανδίας.
 Οι Κύριοι αδελφοί ΧΡΥΣΟΧΟΙΔΑΙ εν Τουρνοσεβερίνω.

Ο Κύριος Φ. ΞΕΝΟΣ εν Σμυρνη.
 Ο Κύριος ΓΙΑΚΟΤΜΟΠΟΥΛΟΣ εν Βάρνη.
 Οι Κύριοι ΘΕΟΛΟΓΟΣ και ΚΑΡΝΑΚΗΣ εν Γαλαζιω.
 Ο Κύριος Γ. ΜΕΛΙΣΤΑΓΗΣ εν Σύρω.
 Ο Κύριος ΜΥΡΩΝ ΒΛΑΣΤΟΣ εν Βουκουρεστίω.
 Ο Κύριος Π. Α. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ εν Τεργέστη.
 Ο Κύριος Ι. ΘΕΟΦΙΛΑΤΟΣ εν Σουλινά.
 Ο Κύριος Π. ΣΠΟΡΙΔΗΣ εν Ζακύνθω.
 Ο Κύριος ΦΩΚΙΩΝ ΒΟΤΤΖΙΝΑΣ εν Μασσαλία.
 Ο Κύριος ΚΩΝΣΤ. ΛΑΣΚΑΡΙΔΗΣ εν Βηρυτώ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.
(ADVERTISEMENTS.)

ΟΤΟΥΡΚΙΚΟΣ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ
(ΑΠΟ ΣΜΥΡΝΗΣ ΜΕΧΡΙΣ ΑΙΔΙΝΙΟΥ)
ΤΗΣ ΑΥΤΟΚΡ. ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΟΣ
ΤΟΥ ΣΟΥΛΤΑΝΟΥ.

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΚΤΗΝ ΚΛΘ' ΕΞΑΜΗΝΙΑΝ ΓΕΝΙΚΗΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΝ των μετόχων της άνω εταιρίας, κατά την 28 Μαρτίου 1861, του Σηρ Μακδόναλο Στεφενάου προεδρεύοντος, επροτάθη υπ' αυτού και υποστηρικθην υπό του Κ. Αλεξάνδρου Δεδού όμοθυμωσ άπερασίθη, τὸ νά γίνη παραδεκτή ή έκθεσις του Συμβουλίου και ή μέχρι της 31 Δεκεμβρίου 1860 οικονομική έκθεσις, άνω υπεβλήθησαν.

Πάντες όμοθυμωσ έψηρίσαντο, ένα έκφρασθῶσιν εύχαριστήσεσι προς τον πρόεδρον και τὸ συμβούλιον.

Σ. Ι. ΚΟΥΚ γραμματέυς.

Τουρκική σιδηροδρομική Έταιρία.

2, St. MICHAEL'S HOUSE, CORNHILL E. C.

ΟΤΟΥΡΚΙΚΟΣ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ
(ΑΠΟ ΣΜΥΡΝΗΣ ΜΕΧΡΙΣ ΑΙΔΙΝΙΟΥ)
ΤΗΣ ΑΥΤΟΚΡ. ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΟΣ
ΤΟΥ ΣΟΥΛΤΑΝΟΥ.

Διά της παρούσης άγγέλλεται ότι ΕΙΔΙΚΗ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ των μετόχων του σιδηροδρόμου τούτου θέλει γίνη εις τὸ γραφείον της Έταιρίας, 2, st. Michael's House, Cornhill, την 10 Μαΐου, ήμέραν παρασκευήν, περί την 1 1/2 μ. μ. άκριβῶσ, ένα επιδοκιμασθή και κυρωθῆ ή πρότασις του Συμβουλίου, όπως διορισθῆ ὁ Κ. Έμ. Έ. Ροδοκανάκης μέλος αυτού.

ΜΑΚΔΟΝΑΛΔ ΣΤΕΦΕΝΣΩΝ πρόεδρος

πρόεδρος

Σ. Ι. ΚΟΥΚ γραμμ.

OTTOMAN RAILWAY COMPANY St. MICHAEL'S HOUSE, CORNHILL E. C. Μαρτίου 25 1861.

ΤΑ ΩΡΑΙΑ ΡΙΒΟΛΒΟΕΙΔΗ ΟΠΛΑ
ΤΟΥ ΚΟΛΤ.

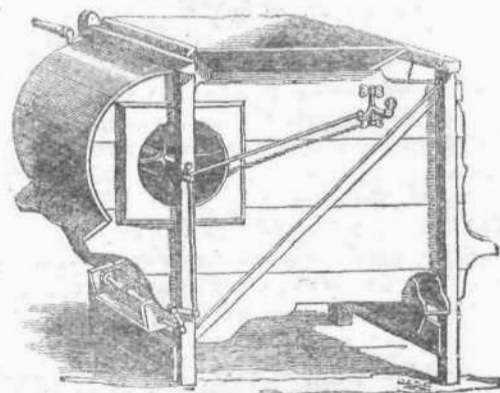
ΠΙΣΤΟΛΙΑ, ΚΑΡΑΒΙΝΑΙ, ΟΠΛΑ διά σφαίρας και σφαιρίδια (σκάγια). Ριβόλβει α.—Τὸ εύσημον Πιστολίον χρήσιμον εις τὸν στρατόν, ναυτικόν, και εις τὸ εμπόριον, επιδοκιμασθῆν και γενικῶσ παραδεχθῆν, είναι 7 1/2 δακτύλων, έχον όπτην ὡσ ή της καρβίνου, ὄν 2 βολών και βάρους 2 λεπτῶν και 8 ούγγων επίσης ἐγγόλπια ρεβόλβια, ὄν ὁ σολήν είναι 1, 5 και 6 δακτύλων, δι' ὀδοιπόρους, προστασίαν του ὅκου κτλ. Τὸ νέον ριβόλβει δ' εις πυροβόλον διά σφαίρας και σφαιρίδια, ἐπτά βολών, ἐξαιρέτων ὄπλων διά κνήγιον πτηνῶν ή ζώων. Ριβόλβει δ' εις ν α ρ α β ῖ ν α ι, ὄν ὁ σολήν είναι 18, 21, 24, 27 και 30 δακτ. πέντε και 2 βολών, χρήσιμοι εις τὸν στρατόν, ναυτικόν και εις τὸ κνήγιον, εύραϊκῶσ, μεσαιῶσ και μικρῶσ ὄπτησ μετά τηλεσκοπίων και ὄλων τῶν νέων προσηκόν. Θή και πιστολίον, ζωσθηρῶσ, κνημητικοί σάκκοι, πυρετόβολα κτλ. Περιγραφικοί και τῶν τιμῶν κατάλογοι άνω πληρωμῆσ. Διαταγῆ ὄλικῶσ ή λιανικῶσ ταχέωσ ἐκτελούνται. SAMUEL COLT, No: 14, Pall-mall, S. W. London. Έκαστον ὄπλον είναι εν Λονδίνο δεδοκιμασθέν, και φέρει τήν σφαιρίδα του προνομούχου, «Col Colt, London.»

ΑΜΑΞΑΙ

Του ALDEBERT τὰ προνομούχα άνω χρότου ελατήρια ἐτελειοποιήθησαν παρῆ προσδοκίαν κατά τὰ δύο τελευταία έτη, και θεωρούνται τὰ χρησιμώτερα. Εις κατασκευήν νέασ άμάξησ δέν χρειάζεται πρόσθετος διαπύλη, και μικρὸν έξοδον άρκεί νά εφαρμοσῆ τις τὰ ἐλατήρια ταύτα. Ο μηχανισμός είναι τοσοῦτον άπλοῦσ ὡστε είναι άδύνατον νά ἐξέλθωσι της θέσεωσ των. Διεύθυνσις ALDEBERT & Co. 57, & 58, Lon-aggre.

ΩΡΟΛΟΓΙΑ BENSON.

Χρυσά παλόντια από 4 εως 100 γυνίας.
 Άργυρά » 2 » 50 »
 Τα ὠρολόγια στέλλονται πανταχού δι' έξῶδον του ὠρολογοποιού. Διεύθυνσις 33 και 34, Ludgate Hill, London E. C.

ΣΤΑΘΙΑΚΟΚΑΘΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ. Οι ΚΚ. CLUBB & SMITH είδοποιούσιν, ότι άρτίως ἐτελειοποίησαν μεγάλωσ τήν άνωτέρω μηχανήν. 100 τοιαύτα στέλλονται κατ' έτος εις τήν Έλλάδα εν του εργοστασίου των. Ὡσαύτωσ δὲ και τὰσ σιτοκαθαριστικῶσ και σιτοαλωνιστικῶσ μηχανῶσ, κινουμένησ δι' άτμού, ανθρώπου, ή ζώου. Αι σιτοαλεστικαι και κοσκινιστικαι μηχαναι τῶν ἰδίων χρήσιμοι εις οικογενειακῶσ χρείασ είναι άπλοῦσσταται και διατρέσσεται. Οι μηχανισμοί ούτοι είναι ἐξαιρίσει, και εντῆσ 18 μηνῶν έλαβον 40 βραβεία. Κατάλογοι, περιέχοντες 200 μηχανῶσ μετά περιγραφῶν και τιμῶν στέλλονται διά του ταχυδρομίου εις τούσ άπευθυνομένωσ προς τούσ ΚΚ. CLUBB & SMITH, 118, Fenchurch-St. London, or N° 9, Rue Feuelon, Paris.

Ο JOHN DRAPER, χαρτοπώλης, πωλών και έξάγων ὄλικῶσ, κατασκευαστῆσ καταστοίχων και τυπογράφωσ, 5, Little Tower-st. London, έχει πάντα τὰ είδη του χάριτου προς γραφήν, τύπων κλπ., λαθῶν και προνομοίων διὰ τῶν ὑπ' αυτού έφευρεθέντων Εύρετικῶν Κατάλογων. Μεταξύ δὲ τῶν μέσων τὰ ὅποια εύκόλυνουσι τήν έργασίαν είναι και ὁ Νέος Προνομοισμός Κατάλογος υπό John Draper, δι' ὃ εύκόλωσ δύναται νά άνεῶρη τις πάν ὄτι ζητεῖ οικονομίαν τῶν χρόνων χωρις ν' αναγκάζεται νά άναθεωρῆ άπ' άρχῆσ μέχρι τέλουσ τὸ βιβλίον προκειμένου νά ἐξετασθῶσι περιπελεγμένοι λογαριασμοί. Μηχαναι προς άντιγραφῆν επιστολῶν και κηθῶτα δι' αὐτῶσ, μελάνη και πάν είδος γραφικῶσ ὕλης εύρίσκονται παρὰ τῶ ἰδίων εις κατατάκτωσ τιμάσ. Περμπονται κατάλογοι εις τὸν αἰτήσαντα.

ΑΟΝΔΙΝΟΝ, Τετάρτη, 47 Ἀπριλίου 1861.

ΓΓΑΛΙΑ.

Ἡ δεκάτη ἀπριλίου εἶχεν ὀρισθῆ πρὸς ἐπερώτησιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπὸ τοῦ Κ. Βροφφεριῦ περι τῆς κατ' οἶκον ἐρεύνης τῆς ἐνεργητικῆς ὑπὸ τῆς ἀυτονομίας εἰς τὸ γραφεῖον τῆς οὐτο δὴ καλουμένης Κεντρικῆς ἐπιτροπῆς ἐν τῇ οἰκῇ Ἰουλίας εἰς Γενούαν, κατὰστημα οὐ σκοποῦς ἐνδελεχοῦν ἢ περιβαλψῖς τῶν ἐν ἐνδοῖα εὑρισκομένων Γαριβαλδεῶν ἐβελοντῶν, ἀλλὰ περὶ οὐ συνελθάν ὑπονοίας ἢ Κυβερνήσεως, ὅτι ἐνεργετὶ κρυφίως στρατολογία. Ὁ μὲν Βροφφεριῦς διατείνεται ὅτι ἡ κατ' οἶκον ἐρευνα ἀντέκειτο εἰς τὸν νόμον, ὡς τῆς ἀυτονομίας ἐνεργησάσης ἄνευ ἀδείας τῆς ἐξουσίας ὁ δὲ ὑπουργὸς Κ. Μυγκέτης ἰσχυρίζετο ὅτι αἱ ἄρχαι εἶχον τὸ δικαίωμα τοῦ εἰσερχεσθαι βιαιῶς εἰς οἰκονομικὰ οἶκον ἄνευ ἀδείας ἐπεὶ ἐν περιπτώσει ἐγκληματιῶν ἐπ' αὐτοφώρῳ συλλαμβανόμενοι, εἶτε ἐν περιπτώσει ὑπονοίας προδικτικῆς συννομίας, εἶτε ἢ τῆς πολιτείας ἀσφάλεια περιγίνομαι εἰς κίνδυνον. Ἐν Ἀγγλία, ὡς γνωστὸν, ἀπλή ὑπόνοια, ὅτι παίζονται τυχερὰ παιχνίδια ἐν τινὶ οἰκῇ, εἶναι ἰκανῶς εἰς τὴν ἐξουσίαν ὄπως παρέμβῃ εἰς τὴν ἰερότητά τοῦ ἰδιωτικοῦ ἀνόλου. Προφανῶς ἀρ' αἰδικον εἶχε κατά τοῦτο ὁ Κύρ. Βροφφεριῦς, καὶ καθ' ἣν στιγμήν διετύπωσε εἰς ἡμερησίαν διάταξιν τὴν πρότασιν περὶ ἰερότητος τῆς κατοικίας καὶ περὶ προβλεψῆσεως τῆς Κυβερνήσεως ὑπὲρ τῶν ἐβελοντῶν καὶ αὐθιγῆσεως τοῦ ἐθνικοῦ ἐξοπλισμοῦ, αἰδῆς ἀνίσταται ὁ βαρὼν Ῥικαζόλης καὶ πείθει τὸν Κ. Βροφφεριῦν ἵ ἀποστῆ τὰς προτάσεις αὐτοῦ, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ προκαλεῖται νὰ ἀντεπεξέλθῃ τὸ Μαν ἀκροφασίς ζήτημα τοῦ μεσημβρινοῦ ἢ Γαριβαλδεῖον στρατοῦ καὶ τὸ τοῦ ἐθνικοῦ ἐξοπλισμοῦ. Δεχθεὶς τὴν πρόσκλησιν στρέφει τὸν λόγον πρὸς τὸν κόμητα Κασβῖν, αἰτήσας νὰ ὀρισηθῆ πρὸς τὴν συζήτησιν ταύτην ἡμέρα, καθ' ἣν νὰ παρευρεθῆ καὶ ὁ στρατηγὸς Γαριβαλδῆς καὶ ἐκφράσῃ τὰς περὶ τούτου γνώμας αὐτοῦ.

Γνωστὸν, ὅτι εἰς τὴν προλαβίαν τοῦ στρατηγοῦ πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν ἐργατῶν τοῦ Μιλάνου ἐρέθη καὶ ἐδημοσιεύθη, ὅτι ἐξέφρασε προσβλητικὰς τινας φράσεις, ὀνομάσας τὸ Βουλευτήριον «ἀγέλην θεορῶντων» καὶ ὅτι ὁ βασιλεὺς «πέρισε ἢ ὑποχρεωθῆ» νὰ πράξῃ τὸ καθῆκον αὐτοῦ. Ταῦτα, ἄνευ δὲν εἶχον τέως ἀναμειβθῆ ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ δημοσίως, αὐνωτῶντος ὁ Ῥικαζόλης ἐξέθηκε μετὰ παρήρησας τὰ πράγματα, δικαιοῦσας ἀνευδιότατος τὸν στρατηγόν, ὅστις πᾶσχα ὑπὸ ἀφῆρτίδος καὶ μὴ δυναθῆς νὰ παρευρεθῆ εἰς τὴν ἐπομένῃ ὀρισθεῖσαν συνεδρίασιν ἐπεμψεν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς Βουλῆς, ἣν παρακαλοῦσας ἀναγνωσκουσιν οἱ ἀναγνώστα. «Ἐλευθέρα Κυβέρνησις, ἥρατος λέγον οἱ βαρὼν Ῥικαζόλης, δὲν δύναται νὰ ἔχη τὴ μυστήριον Βουλὴν θέλουσα ἢ ἀποφύγῃ ζητήματά τῶν ὡς ἀκαθώδη καὶ ἀκροφασίᾳ σφοδρῶν καὶ ἐπαυξάνει τὰ ἐνότια δεινά. Ὁ τύπος ἐπὶ πολλοῦς ἡμῶν ἡμέρας ἐνησοχίζετο περὶ τὰ ζητήματα ταῦτα· χρεὸς λοιπὸν τῆς Βουλῆς εἶναι νὰ μὴ ἀναβῆν πλεον ταῦτα· διὰ τοῦτο, ὀρισθῆται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἡμέρα πρὸς λογοδοσίαν περὶ τῶν ἐργασιῶν τῆς Μεσημβρινοῦ Ἰταλίας καὶ περὶ τοῦ ἐνδοῦσος αὐτῆς ἀρχηγοῦ, τὴ δὴλ. ποιητῶν. Λόγοι τιμῆς ἀπεδίδθησαν εἰς τὸν στρατηγόν, οἵτινες προσάπτουσι μομφὴν εἰς τὴν Βουλὴν, καὶ τὸν βασιλεῖα, καὶ οἵτινες γενικὴν ἐπιροφῆσαν συναίσθησαν.» Ὁ ῤήτορ ἐνταῦθα εἰδείχετο σφοδρῶς συγκεκριμένως, καὶ ἐβέβαιουσε ὅτι πὸ καθ' ἑαυτὸν οὐδέποτε πιστεύει ὅτι τοιαῦτα λέξεις ἐξέφυγον τοῦ ἔρκους τοῦ ὀδόντου τοῦ Γαριβαλδῆ· προσέθηκε δὲ, ὅτι κατὰ τὸν παρελθόντα Σεπτεμβρίου τοῦ 1859 εἶδε τὸν Γαριβαλδῆν ἐν Φλωρεντία, ἐδεξάμενος αὐτὸν, καὶ ἀλλήλοισ ὑπεσχέσαν ἐν ἐκπληρώσει τὸ ἐαυτὸν καθῆκον. «Τὸ καθ' ἐμὲ ἐκπληρώσατο τὸ καθῆκον μου, ἀνεβόησεν ὁ ῤήτορ, θέσας τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ στήθεος, καὶ ἀδύνατον θεωροῦ ὅτι ὁ Γαριβαλδῆς, ὅστις τόσον καλῶς ἐξεπλήρωσε τὸ ἴδιον, ὅστις τοσοῦτο μεγάλως συνεβάλετο εἰς τὴν συγκρότησιν τοῦ ἔθνους, ἐπέτρεψεν εἰς ἐαυτὸν νὰ ἐξέλθῃ ὑβριστικὰς λέξεις κατὰ τὸν ἐκπρωσώμενον αὐτοῦ τὸ ἔθνος. «Ἐτι ἀδυνατώτερον θεωροῦ, ὅτι ἀπήγγειλεν ὑβριστικὰς λέξεις κατὰ τοῦ βασιλεῖος ἐκείνου, ὅστις εἶναι ἐκτεταχένως ἐπὶ τὰς καρδίας πάντων τῶν Ἰταλῶν, ἐναντίον τοῦ βασιλεῖος ἐκείνου, ὅστις λέγονται ἐπιτομῆς, δικαστήρια τὴν διοίκησιν τὸν Σικελικῶν ἐπαρχιῶν. Ἡ αὐτὴ ἀναγγέλλει τὴν παραίτησιν τοῦ Κ. Μοντεζεμόλου καὶ τὸν διορισμὸν ἀντ' αὐτοῦ τοῦ στρατηγοῦ Δελλά Ροβέρη εἰς τὸν ὀρθὸν τοῦ γενικοῦ τοποτηρητοῦ τῆς Σικελίας.

Ἡ ἐπίσημος ἐφημερίς τοῦ Τουρίνου δημοσιεύει διάταγμα περὶ σχηματισμοῦ Του στρατιωτικοῦ σώματος, περιλαμβάνοντος τοὺς ἐβελοντὰς τοῦ μεσημβρινοῦ στρατοῦ· καὶ ἕτερον διάταγμα διαίρων ἐν τῆσασα κλάδους ἢ, ὡς λέγονται ἐπιτομῆς, δικαστήρια τὴν διοίκησιν τὸν Σικελικῶν ἐπαρχιῶν. Ἡ αὐτὴ ἀναγγέλλει τὴν παραίτησιν τοῦ Κ. Μοντεζεμόλου καὶ τὸν διορισμὸν ἀντ' αὐτοῦ τοῦ στρατηγοῦ Δελλά Ροβέρη εἰς τὸν ὀρθὸν τοῦ γενικοῦ τοποτηρητοῦ τῆς Σικελίας. Ἡ «Γνώμη» τοῦ Τουρίνου λέγει, ὅτι αἰ ανελεύσεις τῶν συμβολίων τῶν ὀθμῶν Ἐνιετίας, Βερίνης καὶ Βικένζας ἐπὶ σκοπὸ ἐκλογῆς ἐκπροσώπου εἰς τὸ ἐν Βενετῆν συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας οὐδὲν ἀπεφάσισαν, διότι ὁ παρὰ τὸν νόμον ἀπατινοῦσας ἀριθμὸς τῶν συμβολίων ἐλείπεται. Εἰς τὴν Παδοῖαν οὐδὲ εἰς συμβούλους ἐφαναίσθη. Τὸ δὲ δημοτικὸν συμβούλιον τῆς Οὐδῶνης διαίρει ἐκπροσώπους τρεῖς πολιτὰς εὑρισκο-

μένους ἤδη περιορισμένους εἰς τὸ φρούριον τοῦ Ὀκλαμάτου. Τὸ αὐτὸ φύλλον ἀνήγγειλε τὴν ἀνάρρησιν τῆς Α. ἀγριότητος τοῦ Πίου Θ', ὅστις εἶχεν ἀσθενήσει καὶ κινδυνεύσει ἐνεκα τῆς προβεβημένης αὐτοῦ ἡλικίας. Ἐπιστολὴ τῆς γραφείας παρὰ τοῦ ἐπισκοποῦ Λιβεράνη κατὰ τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας τοῦ Πάπα καὶ τυπωθεῖσα εἰς Τουρίνον κυκλοφορεῖ, καὶ λέγεται, ὅτι ὁ καρδινάλιος Ἄντωνέλλης ἐτοιμάζεται ἵ ἀπαντήσῃ, μένους ἤδη περιορισμένους εἰς τὸ φρούριον τοῦ Ὀκλαμάτου.

Ἡ ἐπίσημος ἐφημερίς δημοσιεύει ἐκθεσιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν κόμητος Περσινὴ πρὸς τὸν αὐτοκράτορα, δι' ἣς λέγει, ὅτι ἀφ' ἧς ἡμέρας ἡ τοῦ λαοῦ ψήφος ἐνεπιστεύθη τὸ μέλλον τῆς Γαλλίας εἰς τὰς χεῖρας τοῦ αὐτοκράτορος, οἷτος ὡς πρῶτιστον μέλημα θεώρησε τὰ τῆς διοικήσεως τῶν δημοσίων πραγμάτων, καὶ περὶ πολλοῦ ἐπισημαίνει τὴν διάταξιν αὐτὸν εἰς τρόπον, ὅστε ἐνφ' ἀιτηρηθεία συνεστηθῆ ἐνότης περὶ τὴν διοίκησιν, ἡ ὅσα ἐν ἀπὸ τὰ δοξάσαν τὰ τὴν ἐπικράτειαν, ἐκπληροῦνται ἅμα καὶ αἰ ἐπιθυμια τοῦ ἔθνους ἐφαρμοσμένης τῆς μεγάλῃς ταύτης ἀρχῆς, ὅτι ἀν καὶ τις δύναται μακροθεῖν νὰ κυβερνήται, ἡ διοίκησις αὐτοῦ διευθύνεται καλῶς μόνον ἐπιτομῆς. Ἡ γνῶμις αὐτῆ ἰδέα παρήγαγε τὸ διάταγμα τῆς 25 Μαρτίου 1852, καὶ τότε κατὰ πρῶτον ἡ διοικητικὴ ἀποκεντρώσεως, ἡ πολλὰκις αἰτηθεῖσα καὶ ἠνωτοκλιτικῶς εἰς μάτην ὑπεσχέθησαν, ἐγένετο πρᾶγμα. Τότε πρῶτον οἱ Νομάρχει ἀνελάθον ἔργα ἀήικοντα πρὶν εἰς τοὺς ὑπουργοὺς. Τὸ τοῖοντο προήγαγε τὰ πράγματα, καὶ ἡ ἐκδοσις περὶ 10 ἐτῶν ἐφάνηται τοὺς ἀγαθῶς καρποὺς τοῦ ληθῆντος μέτρον. Διὸ ἐπικρατῶν νομίζει νὰ ἐπαναλάβῃ τὸ ζήτημα, ὡς ἐξέθηκεν αὐτὸ ἐπὶ τὴν ἀπὸ τὸν Ἰούνιον 1855 ὑποβληθείσαν ἐκθεσιν. Μετὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν προτηρημάτων τῆς διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως (decentralisation), δημοσιεύει τῆς ἀναθέσεως εἰς τοὺς Νομάρχας καὶ Ἐπαρχίους, ἐφ' ὅσον εἶναι δυνατὸν, τῆς διοικήσεως τῶν ἐπαρχιακῶν καὶ δημοτικῶν πραγμάτων, καὶ τὸν μειωτικῶν αὐτῆς ἐπὶ ἄλλων τινῶν, τελειοῦν τὴν ἐκθεσιν, ἡ ἔπειτα αὐτὸν κρατορικὸν διάταγμα ἐκτελοῦν τὰς ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ ὑποβληθείσας προτάσεις, καὶ περιγραφῶν τὰ ἐργα ἅτινα εἶναι εἰς τὸ ἐξῆς νὰ ἐνεργηθῶν οἱ Νομάρχει καὶ Ἐπαρχοὶ χωρὶς ἢ ἀναφέρωνται εἰς τὸ ὑπουργεῖον.

Ἡ περὶ εἰργῶν τῶν παραλῶν τῆς Ἀλβανίας κήρυξις τῆς Ὀθωμανικῆς Πύλης, κοινοποιήθεσα δι' ἐπιτομῆς ἡμερησίας, χρονολογούμενη ἀπὸ 16 τοῦ Ῥαμαζῶν 1277 (27 Μαρτίου 1861) δημοσιεύεται καὶ ὑπὸ τοῦ Μηνῆτορος. Λέγει δὲ τὸ ἔγγραφον τοῦτο, ὅτι τὰ παράλια τῆς Ἀλβανίας ἀπὸ τοῦ Δουρζοῦς μέχρι τῶν γενιαιουζοῦσων ἄκτων τῆς Ἀυστρίας τίθενται εἰς κατάστασιν εἰργῶν, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς 13 Ἀπριλίου 1861, καὶ διεξαγομένη ὑπὸ τῶν ναυτικῶν ὀφθαλμῶν τῆς Τουρκίας.

Ἡ περὶ εἰργῶν τῶν παραλῶν τῆς Ἀλβανίας κήρυξις τῆς Ὀθωμανικῆς Πύλης, κοινοποιήθεσα δι' ἐπιτομῆς ἡμερησίας, χρονολογούμενη ἀπὸ 16 τοῦ Ῥαμαζῶν 1277 (27 Μαρτίου 1861) δημοσιεύεται καὶ ὑπὸ τοῦ Μηνῆτορος. Λέγει δὲ τὸ ἔγγραφον τοῦτο, ὅτι τὰ παράλια τῆς Ἀλβανίας ἀπὸ τοῦ Δουρζοῦς μέχρι τῶν γενιαιουζοῦσων ἄκτων τῆς Ἀυστρίας τίθενται εἰς κατάστασιν εἰργῶν, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς 13 Ἀπριλίου 1861, καὶ διεξαγομένη ὑπὸ τῶν ναυτικῶν ὀφθαλμῶν τῆς Τουρκίας.

Ἡ περὶ εἰργῶν τῶν παραλῶν τῆς Ἀλβανίας κήρυξις τῆς Ὀθωμανικῆς Πύλης, κοινοποιήθεσα δι' ἐπιτομῆς ἡμερησίας, χρονολογούμενη ἀπὸ 16 τοῦ Ῥαμαζῶν 1277 (27 Μαρτίου 1861) δημοσιεύεται καὶ ὑπὸ τοῦ Μηνῆτορος. Λέγει δὲ τὸ ἔγγραφον τοῦτο, ὅτι τὰ παράλια τῆς Ἀλβανίας ἀπὸ τοῦ Δουρζοῦς μέχρι τῶν γενιαιουζοῦσων ἄκτων τῆς Ἀυστρίας τίθενται εἰς κατάστασιν εἰργῶν, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς 13 Ἀπριλίου 1861, καὶ διεξαγομένη ὑπὸ τῶν ναυτικῶν ὀφθαλμῶν τῆς Τουρκίας.

Ἡ περὶ εἰργῶν τῶν παραλῶν τῆς Ἀλβανίας κήρυξις τῆς Ὀθωμανικῆς Πύλης, κοινοποιήθεσα δι' ἐπιτομῆς ἡμερησίας, χρονολογούμενη ἀπὸ 16 τοῦ Ῥαμαζῶν 1277 (27 Μαρτίου 1861) δημοσιεύεται καὶ ὑπὸ τοῦ Μηνῆτορος. Λέγει δὲ τὸ ἔγγραφον τοῦτο, ὅτι τὰ παράλια τῆς Ἀλβανίας ἀπὸ τοῦ Δουρζοῦς μέχρι τῶν γενιαιουζοῦσων ἄκτων τῆς Ἀυστρίας τίθενται εἰς κατάστασιν εἰργῶν, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς 13 Ἀπριλίου 1861, καὶ διεξαγομένη ὑπὸ τῶν ναυτικῶν ὀφθαλμῶν τῆς Τουρκίας.

Ἡ περὶ εἰργῶν τῶν παραλῶν τῆς Ἀλβανίας κήρυξις τῆς Ὀθωμανικῆς Πύλης, κοινοποιήθεσα δι' ἐπιτομῆς ἡμερησίας, χρονολογούμενη ἀπὸ 16 τοῦ Ῥαμαζῶν 1277 (27 Μαρτίου 1861) δημοσιεύεται καὶ ὑπὸ τοῦ Μηνῆτορος. Λέγει δὲ τὸ ἔγγραφον τοῦτο, ὅτι τὰ παράλια τῆς Ἀλβανίας ἀπὸ τοῦ Δουρζοῦς μέχρι τῶν γενιαιουζοῦσων ἄκτων τῆς Ἀυστρίας τίθενται εἰς κατάστασιν εἰργῶν, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς 13 Ἀπριλίου 1861, καὶ διεξαγομένη ὑπὸ τῶν ναυτικῶν ὀφθαλμῶν τῆς Τουρκίας.

Ἡ περὶ εἰργῶν τῶν παραλῶν τῆς Ἀλβανίας κήρυξις τῆς Ὀθωμανικῆς Πύλης, κοινοποιήθεσα δι' ἐπιτομῆς ἡμερησίας, χρονολογούμενη ἀπὸ 16 τοῦ Ῥαμαζῶν 1277 (27 Μαρτίου 1861) δημοσιεύεται καὶ ὑπὸ τοῦ Μηνῆτορος. Λέγει δὲ τὸ ἔγγραφον τοῦτο, ὅτι τὰ παράλια τῆς Ἀλβανίας ἀπὸ τοῦ Δουρζοῦς μέχρι τῶν γενιαιουζοῦσων ἄκτων τῆς Ἀυστρίας τίθενται εἰς κατάστασιν εἰργῶν, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς 13 Ἀπριλίου 1861, καὶ διεξαγομένη ὑπὸ τῶν ναυτικῶν ὀφθαλμῶν τῆς Τουρκίας.

Ἡ περὶ εἰργῶν τῶν παραλῶν τῆς Ἀλβανίας κήρυξις τῆς Ὀθωμανικῆς Πύλης, κοινοποιήθεσα δι' ἐπιτομῆς ἡμερησίας, χρονολογούμενη ἀπὸ 16 τοῦ Ῥαμαζῶν 1277 (27 Μαρτίου 1861) δημοσιεύεται καὶ ὑπὸ τοῦ Μηνῆτορος. Λέγει δὲ τὸ ἔγγραφον τοῦτο, ὅτι τὰ παράλια τῆς Ἀλβανίας ἀπὸ τοῦ Δουρζοῦς μέχρι τῶν γενιαιουζοῦσων ἄκτων τῆς Ἀυστρίας τίθενται εἰς κατάστασιν εἰργῶν, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς 13 Ἀπριλίου 1861, καὶ διεξαγομένη ὑπὸ τῶν ναυτικῶν ὀφθαλμῶν τῆς Τουρκίας.

Ἡ περὶ εἰργῶν τῶν παραλῶν τῆς Ἀλβανίας κήρυξις τῆς Ὀθωμανικῆς Πύλης, κοινοποιήθεσα δι' ἐπιτομῆς ἡμερησίας, χρονολογούμενη ἀπὸ 16 τοῦ Ῥαμαζῶν 1277 (27 Μαρτίου 1861) δημοσιεύεται καὶ ὑπὸ τοῦ Μηνῆτορος. Λέγει δὲ τὸ ἔγγραφον τοῦτο, ὅτι τὰ παράλια τῆς Ἀλβανίας ἀπὸ τοῦ Δουρζοῦς μέχρι τῶν γενιαιουζοῦσων ἄκτων τῆς Ἀυστρίας τίθενται εἰς κατάστασιν εἰργῶν, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς 13 Ἀπριλίου 1861, καὶ διεξαγομένη ὑπὸ τῶν ναυτικῶν ὀφθαλμῶν τῆς Τουρκίας.

μένους ἤδη περιορισμένους εἰς τὸ φρούριον τοῦ Ὀκλαμάτου. Τὸ αὐτὸ φύλλον ἀνήγγειλε τὴν ἀνάρρησιν τῆς Α. ἀγριότητος τοῦ Πίου Θ', ὅστις εἶχεν ἀσθενήσει καὶ κινδυνεύσει ἐνεκα τῆς προβεβημένης αὐτοῦ ἡλικίας. Ἐπιστολὴ τῆς γραφείας παρὰ τοῦ ἐπισκοποῦ Λιβεράνη κατὰ τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας τοῦ Πάπα καὶ τυπωθεῖσα εἰς Τουρίνον κυκλοφορεῖ, καὶ λέγεται, ὅτι ὁ καρδινάλιος Ἄντωνέλλης ἐτοιμάζεται ἵ ἀπαντήσῃ, μένους ἤδη περιορισμένους εἰς τὸ φρούριον τοῦ Ὀκλαμάτου.

ΓΑΛΛΙΑ.

Ἡ ἐπίσημος ἐφημερίς δημοσιεύει ἐκθεσιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν κόμητος Περσινὴ πρὸς τὸν αὐτοκράτορα, δι' ἣς λέγει, ὅτι ἀφ' ἧς ἡμέρας ἡ τοῦ λαοῦ ψήφος ἐνεπιστεύθη τὸ μέλλον τῆς Γαλλίας εἰς τὰς χεῖρας τοῦ αὐτοκράτορος, οἷτος ὡς πρῶτιστον μέλημα θεώρησε τὰ τῆς διοικήσεως τῶν δημοσίων πραγμάτων, καὶ περὶ πολλοῦ ἐπισημαίνει τὴν διάταξιν αὐτὸν εἰς τρόπον, ὅστε ἐνφ' ἀιτηρηθεία συνεστηθῆ ἐνότης περὶ τὴν διοίκησιν, ἡ ὅσα ἐν ἀπὸ τὰ δοξάσαν τὰ τὴν ἐπικράτειαν, ἐκπληροῦνται ἅμα καὶ αἰ ἐπιθυμια τοῦ ἔθνους ἐφαρμοσμένης τῆς μεγάλῃς ταύτης ἀρχῆς, ὅτι ἀν καὶ τις δύναται μακροθεῖν νὰ κυβερνήται, ἡ διοίκησις αὐτοῦ διευθύνεται καλῶς μόνον ἐπιτομῆς. Ἡ γνῶμις αὐτῆ ἰδέα παρήγαγε τὸ διάταγμα τῆς 25 Μαρτίου 1852, καὶ τότε κατὰ πρῶτον ἡ διοικητικὴ ἀποκεντρώσεως, ἡ πολλὰκις αἰτηθεῖσα καὶ ἠνωτοκλιτικῶς εἰς μάτην ὑπεσχέθησαν, ἐγένετο πρᾶγμα. Τότε πρῶτον οἱ Νομάρχει ἀνελάθον ἔργα ἀήικοντα πρὶν εἰς τοὺς ὑπουργοὺς. Τὸ τοῖοντο προήγαγε τὰ πράγματα, καὶ ἡ ἐκδοσις περὶ 10 ἐτῶν ἐφάνηται τοὺς ἀγαθῶς καρποὺς τοῦ ληθῆντος μέτρον. Διὸ ἐπικρατῶν νομίζει νὰ ἐπαναλάβῃ τὸ ζήτημα, ὡς ἐξέθηκεν αὐτὸ ἐπὶ τὴν ἀπὸ τὸν Ἰούνιον 1855 ὑποβληθείσαν ἐκθεσιν. Μετὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν προτηρημάτων τῆς διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως (decentralisation), δημοσιεύει τῆς ἀναθέσεως εἰς τοὺς Νομάρχας καὶ Ἐπαρχίους, ἐφ' ὅσον εἶναι δυνατὸν, τῆς διοικήσεως τῶν ἐπαρχιακῶν καὶ δημοτικῶν πραγμάτων, καὶ τὸν μειωτικῶν αὐτῆς ἐπὶ ἄλλων τινῶν, τελειοῦν τὴν ἐκθεσιν, ἡ ἔπειτα αὐτὸν κρατορικὸν διάταγμα ἐκτελοῦν τὰς ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ ὑποβληθείσας προτάσεις, καὶ περιγραφῶν τὰ ἐργα ἅτινα εἶναι εἰς τὸ ἐξῆς νὰ ἐνεργηθῶν οἱ Νομάρχει καὶ Ἐπαρχοὶ χωρὶς ἢ ἀναφέρωνται εἰς τὸ ὑπουργεῖον.

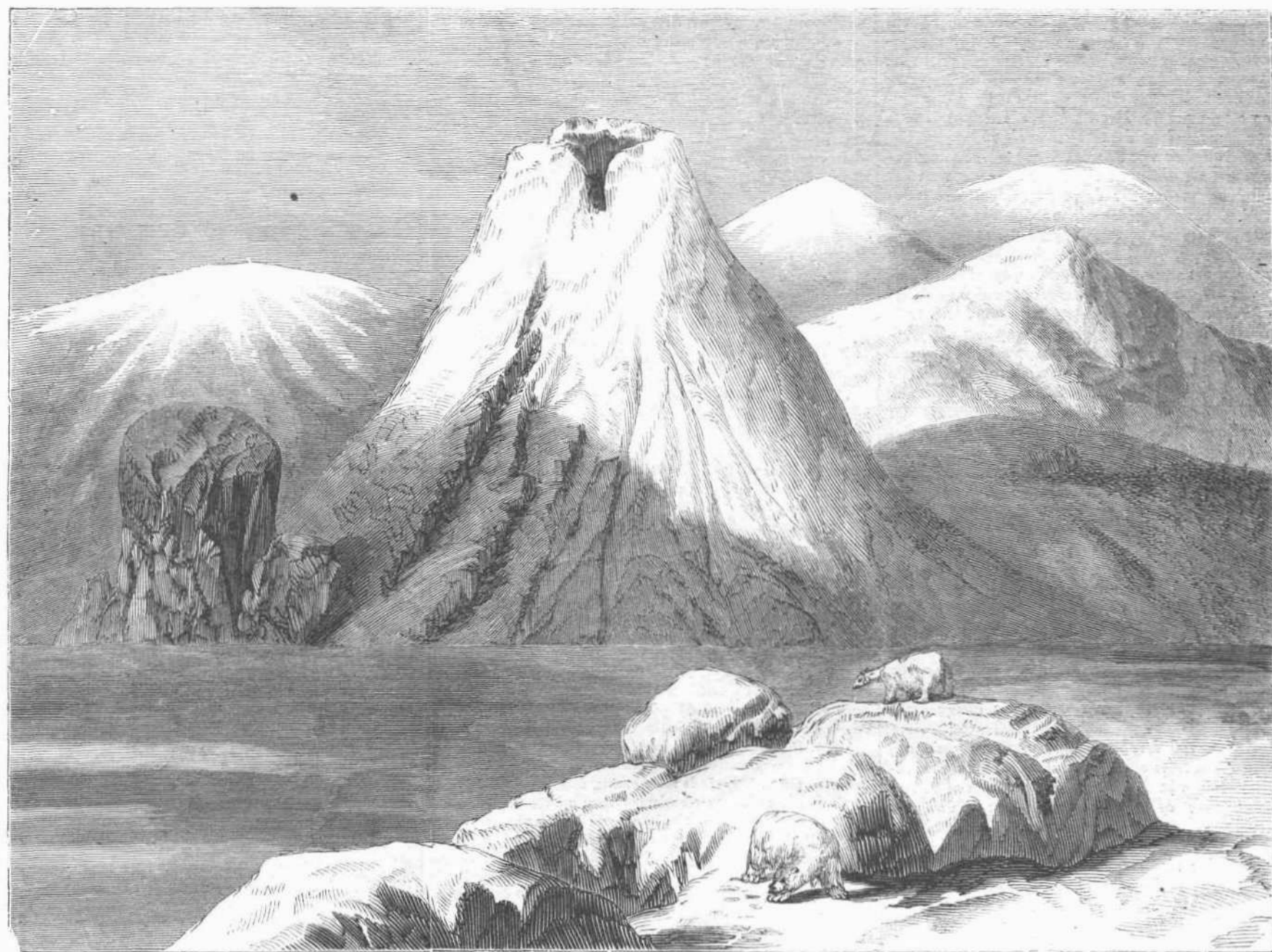
Ἡ περὶ εἰργῶν τῶν παραλῶν τῆς Ἀλβανίας κήρυξις τῆς Ὀθωμανικῆς Πύλης, κοινοποιήθεσα δι' ἐπιτομῆς ἡμερησίας, χρονολογούμενη ἀπὸ 16 τοῦ Ῥαμαζῶν 1277 (27 Μαρτίου 1861) δημοσιεύεται καὶ ὑπὸ τοῦ Μηνῆτορος. Λέγει δὲ τὸ ἔγγραφον τοῦτο, ὅτι τὰ παράλια τῆς Ἀλβανίας ἀπὸ τοῦ Δουρζοῦς μέχρι τῶν γενιαιουζοῦσων ἄκτων τῆς Ἀυστρίας τίθενται εἰς κατάστασιν εἰργῶν, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς 13 Ἀπριλίου 1861, καὶ διεξαγομένη ὑπὸ τῶν ναυτικῶν ὀφθαλμῶν τῆς Τουρκίας.

Ἡ περὶ εἰργῶν τῶν παραλῶν τῆς Ἀλβανίας κήρυξις τῆς Ὀθωμανικῆς Πύλης, κοινοποιήθεσα δι' ἐπιτομῆς ἡμερησίας, χρονολογούμενη ἀπὸ 16 τοῦ Ῥαμαζῶν 1277 (27 Μαρτίου 1861) δημοσιεύεται καὶ ὑπὸ τοῦ Μηνῆτορος. Λέγει δὲ τὸ ἔγγραφον τοῦτο, ὅτι τὰ παράλια τῆς Ἀλβανίας ἀπὸ τοῦ Δουρζοῦς μέχρι τῶν γενιαιουζοῦσων ἄκτων τῆς Ἀυστρίας τίθενται εἰς κατάστασιν εἰργῶν, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς 13 Ἀπριλίου 1861, καὶ διεξαγομένη ὑπὸ τῶν ναυτικῶν ὀφθαλμῶν τῆς Τουρκίας.

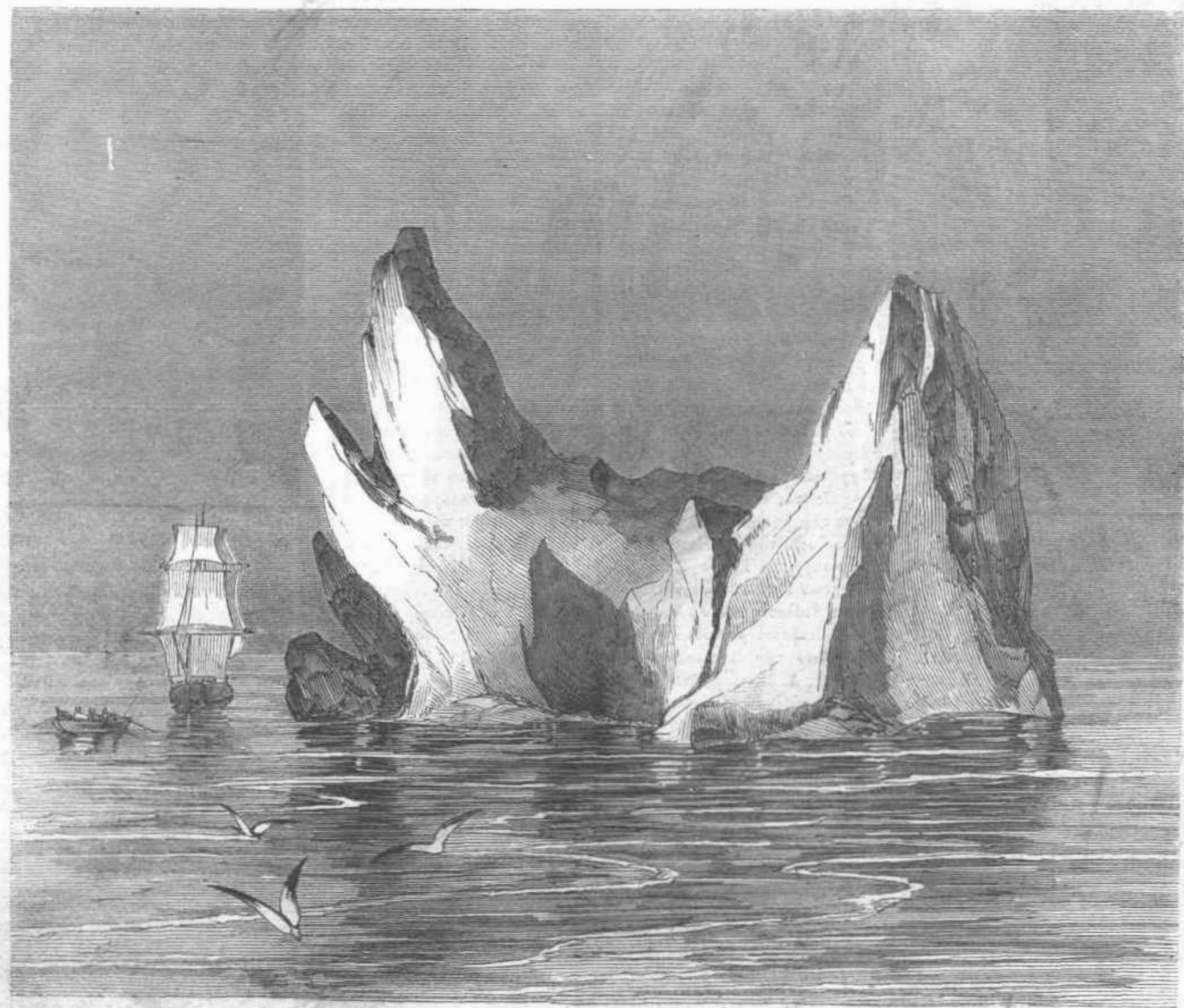
Ἡ περὶ εἰργῶν τῶν παραλῶν τῆς Ἀλβανίας κήρυξις τῆς Ὀθωμανικῆς Πύλης, κοινοποιήθεσα δι' ἐπιτομῆς ἡμερησίας, χρονολογούμενη ἀπὸ 16 τοῦ Ῥαμαζῶν 1277 (27 Μαρτίου 1861) δημοσιεύεται καὶ ὑπὸ τοῦ Μηνῆτορος. Λέγει δὲ τὸ ἔγγραφον τοῦτο, ὅτι τὰ παράλια τῆς Ἀλβανίας ἀπὸ τοῦ Δουρζοῦς μέχρι τῶν γενιαιουζοῦσων ἄκτων τῆς Ἀυστρίας τίθενται εἰς κατάστασιν εἰργῶν, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς 13 Ἀπριλίου 1861, καὶ διεξαγομένη ὑπὸ τῶν ναυτικῶν ὀφθαλμῶν τῆς Τουρκίας.

Ἡ περὶ εἰργῶν τῶν παραλῶν τῆς Ἀλβανίας κήρυξις τῆς Ὀθωμανικῆς Πύλης, κοινοποιήθεσα δι' ἐπιτομῆς ἡμερησίας, χρονολογούμενη ἀπὸ 16 τοῦ Ῥαμαζῶν 1277 (27 Μαρτίου 1861) δημοσιεύεται καὶ ὑπὸ τοῦ Μηνῆτορος. Λέγει δὲ τὸ ἔγγραφον τοῦτο, ὅτι τὰ παράλια τῆς Ἀλβανίας ἀπὸ τοῦ Δουρζοῦς μέχρι τῶν γενιαιουζοῦσων ἄκτων τῆς Ἀυστρίας τίθενται εἰς κατάστασιν εἰργῶν, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς 13 Ἀπριλίου 1861, καὶ διεξαγομένη ὑπὸ τῶν ναυτικῶν ὀφθαλμῶν τῆς Τουρκίας.

κοῦ Ἀδρηλίας. Τὸ τοῖοντο ἐξήγηρε τὸ ἀσθεμα τῆς ἀντιπροσώπου εἰς ἅν τὸν πρίγκιπτον τῆς οἰκογενείας ταύτης, εἰς τὸν Ἐρρίκου ἐξ Ἀδρηλίας, δοῦκα τοῦ Ραμάλ, ὅστις προελθὼν ἦδη εἰς μέσον ἐκείκει τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ διὰ φυλλადίων ἐκ 30 σκελῶν συγκεκριμένων, λιαν σφοδρὸν τὸ ὕφος, καὶ ἐν πολλοῖς, ὡς λέγεται, ἀκαταμαχόσιν. Τίτλον φέρει «Ἐπι σ τ ο λ ἡ σ τ ε ρ ἰ τ ἡ σ ἰ σ τ ο ρ ἰ α τ ῆ ς Γ α λ λ ἱ α ς, κ α ἰ ἂ ν κ αὶ ἄ λ ἱ ὡ ς μ ὸ ν ὄ ρ α ς μ ε ἴ ν α ἐ κ τ ε λ ε ἴ μ ε ν ο ἰ ς τὸ δ ε ἴ γ μ α τ ὸ ν β β ἱ λ ἱ ο π ὶ α λ ὸ ν ἔ ν ε κ α τ ἡ ς κ α τ α σ χ ἔ σ ε ω ς αὐ τοῦ, οὐ χ ἡ ῤ ὸ ν ἐ φ ε λ ἔ μ ε ν τ ὸ μ ἶ λ ἱ σ τ ἡ ς π ρ ο σ ο χ ἡ ῤ ἵ π ἄ ν τ ὸ ν. Ὁ Μηνῆτορ ἀναφέρει ἄλλως ἐν τοῖς ἀποφῶροις ὅτι κατεσχεθῆ τὸ ὑπὸ τὸν ἐρμητικὸν τίτλον φυλλადίου. Ἐντὸς μίας ὄρας βιβλιοπώλησις, λέγεται πωλήσας περὶ τὰ 1500 ἀντίτυπα, ὅτι ἡ τιμὴ αὐτοῦ ἐφθασε μέχρι 10 φράγκων, καὶ ὅτι πρὶν ἢ κατασχεθῆ, γεννητοῖα τῆ φωνῆ ἀνεγνωστικῶ παρὰ τὰς βαθυβάτας τοῦ Συναλλακτηρίου ἀκροῦμένου τῶν περιέρων ὀμίλων. Μεταξὺ ἄλλων ἀναφέρεται ἐν αὐτῷ, ὅτι ὁ μακαρίτης πρίγκιψ Ἰερώνυμος εὑρισκομένη ἐν Παρισίῳ τῷ 1841, μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ πρίγκιπος Ναπολεόντος, ἀπευθινοῦντο πρὸς τὸν βασιλεῖα

ΑΡΚΤΙΚΟΣ ΠΛΟΥΣ.—Η ΕΝ ΙΔΙΕΤΗ ΛΙΜΝΗ ΤΗΣ ΔΑΙΑΣ ΜΕΛΒΙΑΛΗΣ ΚΑΙ ΤΑ ΔΟΥΝΑΣΕΙΑ ΟΡΗ.

ΑΡΚΤΙΚΟΣ ΠΛΟΥΣ.—ΤΟ ΠΛΟΙΟΝ «Η ΔΑΦΝΗΣ» ΚΑΙ ΟΙ ΠΑΡΑ ΤΟΝ ΚΟΛΠΟΝ ΤΟΥ ΡΑΦΦΙΝΟΥ ΠΑΛΤΟΙ ΠΑΓΟΙ (ἴδε σελ. 372).

ΑΡΚΤΙΚΟΣ ΠΛΟΥΣ.—ΤΑ ΒΑΓΓΑΤΕΙΑ ΣΤΕΝΑ ΚΑΙ ΤΑ ΕΠ' ΑΥΤΩΝ ΑΝΘΡΑΚΩΡΥΧΕΙΑ.

ΑΡΚΤΙΚΟΣ ΠΛΟΥΣ.—ΑΚΡΩΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΥΟΡΚΗΣ. (ἴδε σελ. 372.)

ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Αί εφημερίδες των Παρισίων δημοσιεύουσιν εκτενείς εκθέσεις περί των νέων αξιοσημίων συμβαίνοντων εν Βαρσοβία. Κατ' αὐτὰς λέγεται ὅτι 30,000 συνήχη τῆ Τη ἀπρίλιου ὡρα τετάρτη μ. μ. πρὸ τοῦ κοινοβουλίου, ἐν ᾧ ἐγένοντο αἱ συνεδριάσεις τῆς διὰ πολιτικῶν λόγων διαλυθείσης ἰσχυρᾶς ἀγροτικῆς ἐταιρίας. Ὁ ἐπὶ τὸν κτίριον παριστάμενος ἀνεπαρκῶς ῥωσικός ἀετός ἐκαλύφθη καὶ ἀνεκατέστη διὰ τοῦ λευκοῦ πολωνικοῦ αἵματος. Πλευροῦν δὲ τούτου ἐτέθη λευκῶς σταυρὸς, σύμβολον τῆς πολωνικῆς σημαίας. Ἡ θέα τοῦ λευκοῦ αἵματος ἐχαίρει ἡ πόλις διὰ παρατεταμένον ἔπενθυσμον. Ὅλος δὲ ὁ λαὸς ἀσκεπῆς τὴν κεφαλὴν μετέβη ἐκεῖθεν εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ προέδρου τῆς βουλῆς ἐταιρίας, κόμητος Ζαμώσκη. Οὗτος δὲ παρέκλεσε τὰ πλήρη τὰ διατηρήσει τὴν τάξιν. Ἐκεῖθεν δὲ μετέβησαν εἰς τὴν οἰκίαν ἑτέρου κόμητος, συμμαχασθέντος εἰς τὴν διάλυσιν τῆς ἐταιρίας, ἵνα ἐκφράσῃσι τὴν κατ' ἐκείνου ἀποδοκιμασίαν, ἀλλ' ἡ ἐμφάνισις ἀποπάσματος τοῦ πεζικοῦ ἀνεχάτισσε τὸ πλήθος ἀπὸ τοῦ να προσβῆ εἰς ἀνανόητος διαδήλοισιν. Μετὰ μίαν δὲ ὡραν ἀπόσπασμα χοροφυλάκων καὶ δύο λόχοι πεζικοῦ ἐβάδισαν εἰς τὴν κριωτέρω ὁδὸν πρὸς τὰ ἀνάκτορα, ἀκολουθοῦμενοι ὑπὸ ἀπείρου πλήθους. Ὁ τοποτηρητὴς, συνοδεύμενος ὑπὸ τινῶν ὑπασισταίων καὶ στρατηγῶν, ἐξεβόησεν τὸν ἀνακτόρον, εἰσεύσε περὶ οὗτος εἰς τὸ πλῆθος, καὶ ἤρξατο νὰ προσκαλῆ αὐτοὺς νὰ διαλυθῶσιν. Ἄλλ' ἐκεῖνοι παρετήρησαν, ὅτι πρὸ τοῦ ἔπρεπε ἡ ἀποσυρθεῖ ὁ στρατός. Τούτου ἕνεκα ὁ τοποτηρητὴς ἀνεχώρησε, καὶ ἐπανέβη ἐφίππου, ἤρξατο νὰ ἐπαναλαβῆ τὴν πρόσδεσιν, ἀλλ' ἐπὶ ματαίῳ. Πολλοὶ τῶν περισταμένων νέων ἠμυνοῦντες τὰ ἴδια στήθη, ἀνεκράσαν, ὅτι δύνανται νὰ φωνεῖται αὐτοὺς, ἀλλὰ δὲν ἀποφασίζονται, ἀν πρὸτον δὲν ἀπέλθῃ ὁ στρατός. Οὗτος ἠναγκάσθη καὶ δευτέραν φορὰν ν' ἀναχωρήσῃ ἀπρακτός ὁ τοποτηρητὴς, τὴν δὲ ἀναχώρησιν αὐτοῦ ἐπικολοῦθησαν ἰσχυροὶ καὶ συρίγματα. Μάλιστα ἐπίσης ἀπέβησαν καὶ αἱ προσπάθειαι τῶν στρατηγῶν, ὡσὺ ἐπὶ τέλους ἡ ἐνοπλῆς δύναμις ἐλαβε διατάγας ν' ἀποσυρθεῖ καὶ τότε τὸ πλῆθος ἤρχισε νὰ διαλυθῆι.

Κατὰ τινὰ ἄλλων ἐκθεσίων ὁ τοποτηρητὴς Γορτζακόφ ἤρξατο τῶν λαῶν, τὸ θέλει καὶ τὸ ζητεῖ. Ἐκεῖνοι δὲ διὰ τὸν ἀρχηγὸν ἀπήντησαν, «Τὴν πατρίδα μας θέλομεν καὶ πολωνικὸν στρατὸν διὸτι πατρίς δίχως στρατόν ἐναι χεῖρ δίχως κατέλλου.» Ὁ στρατηγὸς παρετήρησεν, ὅτι δὲν ἦσαν καταλλῆλος ὁ τρόπος ἐκείνου νὰ παροισάζουσιν αἰτήσεις, καὶ συνεβούλευσεν αὐτοὺς νὰ διαλυθῶσιν ἄνευ παραχρῆς. Ὁ αὐτοκράτωρ, προσέβηκεν ὁ στρατηγὸς, ἔκαμεν ἦδη πρὸς ἡμᾶς πολλὰς παραχωρήσεις, καὶ ἄλλας θὰ κάμῃ, ἢν μόνον ἤσυχος.» Ὁ ἴσως ἀπάντησε, ὅτι θὰ μεταβιβασθῆ τὰς εὐχὰς μας πρὸς τὸν αὐτοκράτορα,» ἀπεκρίθησαν οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ πλῆθους καὶ εἰς πᾶσαν πρόσκλησιν διαλύσεως μὴν ἀπάντησε ἐβόησε, «Ὑποσχέθητέ μας εἰς τὴν τιμὴν σας, ὅτι θὰ μεταβιβασθῆ πρὸς τὸν αὐτοκράτορα τὰς αἰτήσεις μας.» Ἀπελθόντος δὲ τοῦ Γορτζακόφ, παρουσιάσθη ὁ στρατηγὸς Κρουλόφ, ὅστις ἐν ὀνόματι ἐκείνου ὑποσχέθη τὴν πρὸς τὸν αὐτοκράτορα μεταβίβασιν τῶν αἰτήσεων, καὶ τὸ πλῆθος δὲν ὑπέκουσε νὰ διαλυθῆ, εἰμὴ ἀφ' οὗ προτέρου ἀπεσίρθη ἡ ἐνοπλῆ δύναμις. Ἀπερῳόμενος δὲ ὁ λαός, ἔλεγεν, «Ἄβριον πάλιν θὰ ἐπιστρέψωμεν νὰ φέρομεν ἐγγράφους τὰς αἰτήσεις μας.»

Τὴν δὲ ἐπαύριον περὶ ὡραν πέμπτην καὶ ἕκτην μ.μ. ὁ λαὸς ἤρχισεν ἐκ νέου νὰ συναρβόζηται πρὸ τῶν ἀνακτόρων, ὅπως παρουσιάσῃ τὰ αἰτήματα ἐγγράφως. Ἐν τῷ μεταξύ διερχεται ταχυδρομικὴ ἀμαξα, καὶ ὁ ταχυδρομὸς ἀρχίζει διὰ τῆς φλογέρας τὸν νὰ παῖξῃ τὸ ἐθνικὸν ἄσμα. «Ἡ Πολωνία ἀκόμη δὲν ἀπώλεσθη...» Ὁ ἦδὺς οὗτος ἤχος ἠλέκτρισε διὰ μίαν τὴν λαόν, καὶ ἐνῆρξεν ἄσπολοι, ἀπεκείρανθαι νὰ εἰσέλθωσιν διὰ τῆς βίβης εἰς τὴν αὐλὴν τῶν ἀνακτόρων. Τότε παραβολεὶ τὸ τε ἵππικὸν καὶ πεζικὸν, ὅπερ ἦν ἐκεῖ παρατεταγμένον, καὶ τραμικὴ σκηνὴ ἐπακολούθει. Ὁ λαὸς προσπαθεῖ νὰ διαλυθῆ, ἀλλ' εὐρίσκει πεφραγμένας ὄλας τὰς ὁδοὺς ὑπὸ τῆς ἐνόπλου ἐνδύμεως. Ἐνθὺ δὲ αἰματηρὰ σκηνὴ ἀδραματίζεται πρὸ τῶν ἀνακτόρων, 3—4 χιλιάδες ἀνδρῶν, ἐν οἷς πολλοὶ ἠνωκίαι καὶ παιδία, συναρβύθουσι περὶ τὴν ἀγαμία τῆς Παναγίας εἰς τὸ ἀντίθετον μέρος τῆς πλατείας, ἠνωκίαι δὲ ἀρχοῦνται νὰ προσεῖχονται καὶ νὰ ψάλλωσιν ὕμνους. Πέμπονται ἀποπάσματα πεζικὰ νὰ διαλύσωσιν αὐτοὺς, ἀλλ' εἰς μάτην. Ἐπὶ τέλους ἐπελθούσης τῆς νύκτος, ἀποστέλλεται ὁ στρατός, καὶ τὸ πλῆθος ἠσυχῶς διαλύεται. Ἐκ τῶν φωνεθέντων καὶ πληρωθέντων, ὧν ὁ ἀριθμὸς ἐτι δὲν ἐβεβαιώθη, καὶ ἐν οἷς ἀριθμῶνται καὶ ἠνωκίαι μετὰ παιδίων, ἄλλοι μετρηθήσαν εἰς τὸ νοσοκομεῖον τοῦ ἁγίου Ρῶχ καὶ εἰς τὸ εὐρωπαϊκὸν ξενοδοχεῖον, ἄλλοι δὲ εἰσεκομίσθησαν εἰς τὰ ἀνάκτορα. Οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως τὴν στήν νύκτα πέμποσι πρεσβεῖαν πρὸς τὸν Γορτζακόφ, ὅστις ἤρξατο νὰ τὴν δεχθῆ. Τὴν νύκτα τῆς ἐβδόμης, καθ' ἣν ἤρξατο ἡ παραχρῆ, εἰς τὸν ὑπασισταίον τοῦ στρατηγοῦ Κρουλόφ αὐτοχειρίσθη περὶ τὰ ἀνάκτορα διὰ πυροβόλων καὶ κροφαλῆς. Τὴν δὲ πρῶτην τῆς ὀγδοῆς ἔδωκαν τὰς παρατάξεις τὸν ὁ ἐκτείνων τὸν οικονομικὸν τμήματος Κ.

Διευθυντὴς ὁ διευθυντὴς τῆς τραπεζῆς Κ. Μισκοβόσκις καὶ ὁ διοικητὴς Λουβλίνου Κ. Μακκιέβιτς. Ἐξήρως ἐκ Βαρσοβίας ὑπὸ ἡμερομηνίαν 9 τρέχοντος λέγει, ὅτι ἐν καιρῷ τῆς συγκρούσεως ἡ στρατιωτικὴ φρουρὰ συνεποσούτο εἰς 52,000 ἀνδρῶν, καὶ αἱ στρατιωτικὰ ἄρχα ἐχόν λαβεῖν δια τὰ μέτρα, ἕντα συνήθως μεταχειρίζονται εἰς πόλεις τιθεμένας εἰς κατὰστασιν πολιορκίας. Πᾶσα ἡ πόλις ἐπιβῆ εἰς τέσσαρας στρατιωτικὰς ζώνας ὑπὸ τῶν ἀρχηγῶν ἐκάστη τὴν δὲ γενικὴν ἀρχηγίαν εἶχεν ὁ στρατηγὸς Κρουλόφ, ὅστις δὲν ἀπέκτειται λίαν φιλικῶς πρὸς τοὺς Πολωνούς. Κατὰ συνθήκην τὸν ἐκτεθέντων συμβαίνοντων ὁ πρίγκιψ Γορτζακόφ ἐδημοσίευσε τὴν ἐπομένην προκήρυξιν.

«Αἱ μὴρια ἐκλήθησι, ἅς ἐκμακρὸς ὄρασι, ἐν εἰσεπείρῳ. Ἡ χθὲς ἦτον ἡμέρα πένθους δι' ἡμᾶς ἀσπύροισι ἕνεκα τῶν ἀκολούθων συμβαίνοντων.

«Ἀπὸ τῆς προχθῆς διὰ τὸν διαιδωκῆται ἐγένοντο ὑπὸ τοῦ πλῆθους, μὴ θέλοντες νὰ διώκῃ ἀνδρῶν εἰς τοὺς λόγους μου. Χθὲς δὲ πρὸ τῆς ἑστῆς καὶ ἡμέρας ὡραν τῆς ἑσπέρας πλῆθος λαῶν συναρβύθη ἐπὶ τῆς πλατείας Σιγμοσούνδου. Ἦνα τῆς ἦσαν εἰς τὴν διαδήλωσιν, λόγος περὶ τοῦ βουλομένου ὑπὸ γοργυλάκου καὶ Κοζάκου ἐν ἐπερῶν, διατηρήσαντες νὰ ἐπιβῶσιν. Ἄλλα πραγματοποιήθη αἱ συνομιλίαι ὑπερῶν, ὅστις διὰ τυπικῶν ὁμοιοτήτων ἠνάγκασε τὸ πλῆθος νὰ διαλυθῆ. Μετὰ τὴν πρῶτην πρόβλησιν ἔκαμε δευτέραν μετὰ δύο ἡμέρας, καὶ μετ' ἄλλα δύο ἡμέρας ἔκαμε καὶ τρίτην.

«Ἡ ὀδοστῆ διαταγὴ ἐνεργεῖ νὰ διαλυθῶσιν τὸ πλῆθος διὰ τῆς ἐπίπουτο γοργυλάκου ὄχι μὴ νὰ μεταχειρισθῶσιν ἔφη, καὶ τὸ πλῆθος ὄχι μὴ ἐνεργῆσιν μόνον ἐν περιπτώσει προσβολῆς τοῦ στρατοῦ. Ἄλλ' οὐροβόληται τῆς γοργυλάκου ἕνεκα νὰ διαταχθῶσιν τὸ πλῆθος ἵνα βιάσῃ τὸν αὐτὸν καὶ τοὺς κληρικούς τῆς συμφορῆς ἐπανελθόντες κατ' ὁμάδας ἕρχονται νὰ ὑποδοχῶσιν τὸν στρατόν. Ὁ διοικητὴς τοῦ στρατοῦ διέταξε ἀνδρῶν τὴν ἑπὶ τοῦ ἀντικειμένου, ὅστις ἔργασθη νὰ γίνῃ ἀρχηγὸς τῆς συμφορῆς. Ὅταν δὲ αἰτῆσθαι νὰ συλλεθῶσιν, ὅπερ δὲν ἐκατόρθωσεν ἄνευ πεισματῶδους πόλεως.

«Κατὰ τὴν διατάγαν τοῦτο σῶμα ἀνδρῶν, ἀγήμενον ὑπὸ ἀνδρῶν, εἰσόντες σταυρῶν, ἔβησαν ἐπὶ τοῦ πεδίου ἐν τῷ προστείτοι Κρακόβι, ὅπου ἔστιν ἡ Μια πρὸ τῆς διαστάσεως τῶν πόλεως τοῦτο θύμα νὰ κάμῃ χροῖνι τῶν ὄπλων. Ἐν τούτοις ἀνεκρίθησαν σῶμα συμπαγῆ εἰς τὸ ὄνομα Γεροντιστῶν, καὶ προχωρή, ὅπου ἔστιν ἡ Οἰ διαταχθέντες νὰ διαλυθῶσιν τούτους Κοζάκει ἀνταρτῆς διατάχσαν νὰ μὴ κάμωσι χροῖνι τῶν ὄπλων. Τὸ σῶμα τοῦτο διαταχθέντες κατ' ἀρχὴς ἔβησαν ὑπὸ τῆς διοικήσεως ἀλλ' ἅμα οἱ Κοζάκει ἀπεσπύσαντες ὄπισθεν τοῦ πεζικοῦ, τὸ πλῆθος προχώρη ἐν νύκτι, καὶ βάλει κατ' ὄπισθεν ἡμῶν καὶ ἠρμυνοῦσι. Κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ χρόνον ἐγένετο ἀνταρτῆς νὰ περιεργασθῶσιν τὸν ὄνον Ποδούλ, καὶ τὴν ὄνον Γεροντιστῶν διὰ συστροφῆς ἀναρῶν καὶ α ἡ ρ ω ν, ἔξ ὧ ἐναγκαλιῆς ὁ στρατιωτικὸς διοικητὴς μετὰ τὴν ἀνεκρίσιν τῶν μεθωλοματῶν νὰ διατάξῃ τὸν στρατόν νὰ πυροβολήσῃ. Ἦνα δὲ ἐπιπέσει τὴν αὐτῆσαν τοῦ πλῆθους, ὅπερ ἔβησε ἡ ἀποσυρθεῖ, διέταξε τρεῖς πυροβολήματα.

«Κατὰ τὴν ἄρχην τοῦτο σῶμα ἐκλήθησι ἐπιπέσει ἔνεκα πόλεως καὶ δύο στρατιωτικῶν. Τὸ δὲ πρῶτον συνέληφθησιν. Διὰ τούτων κακοδόξων καὶ ἀνεπαρκῶν πρᾶξεως μὴ διαταρασσόντων ἀνδρῶν κατὰ τὰς ἐπισημοὺς στιγμὰς τῆς ἀσπύροισιν εἰς τὴν ἔργασίαν καὶ ἀναπαύσιν τῶν εἰς τὸν τόπον μετ' ἀγαθότητος παρὰ τῆς Α. Μ. γοργυλάκου ὁμοίως.

«Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον ἐξέδωκεν διατάγματα πρὸς τὰς τραπεζὰς, ὅπερ δημοσίευσε.

«Ἦνα δὲν ὑποβῶσιν τοὺς σήμερον συλλεθόντες νὰ διαλυθῶσιν ὑπὸ στρατιωτικῶν, ἀλλὰ θέλοντες διακεῖσθαι κατὰ τοὺς ὁρους τοῦ σήμερον ἐκτεθέντος διατάγματος, ὅπερ θέλει ἐνημοσῆθαι κατὰ γράμμα. «Ἐν ὄνοματι τοῦ Θεοῦ, ἐν ὄνοματι τοῦ ἀρχαίου νομοθετοῦ πρὸς τὸν ἕναυτον, τὴν δημοσίαν τάξιν, τὴν εὐνομίαν καὶ τιμὴν τοῦ τόπου, καθιερωτοῦ ἡμῶν νὰ σερβήθῃ διὰ, ἂν ὁ νῆς οὗτος ἦν μὴ ἀρκεῖ νὰ νουθετηθῆσθαι τὴν τ ρ ἰ λ λ α ν τῶν ἀνόντων ἡμῶν εἰς τὸν ὄλον, θέλω εὐρεθῆ εἰς τὴν ἀνάγκην, ἄρου θλίψε ἀπορῶν ὑπὲρ τὸ ὄνον, νὰ κηρύξω ἀνεπίστασιν πολιορκίας, καὶ τὰ ἐπιτελούμενα διαταγμάτων θέλωσι πείσει κατὰ τὴν ἐπιπέσει ἐκείνων τὸν πρῶτον.

«ΠΡΙΝΚΙΠ ΓΟΡΤΖΑΚΟΦ.
«Τοποτηρητὴς τοῦ βασιλέως.»

Τὸ δὲ παρὰ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ἐκδοθέν διάταγμα ἔχει ὅτως.

«Ἐν ὄνοματι τῆς Α. Μ. τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλέξανδρου Β', αὐτοκράτορος πάσης Ρωσίας, βασιλέως τῆς Πολωνίας, τὸ διοικητικὸν συμβούλιον, θεωροῦν ἐτι αἱ ἐπανηλικιμένα συνδρομῆς τοῦ πλῆθους διαταρασσόντων τὴν δημοσίαν τάξιν καὶ διακυβύουσι τὴν εὐνομίαν ἀνάγκησιν τὸν πρῶτον τῆς Α. Μ. γοργυλάκου συντάγματος, διατάσσεται κατὰ κείμενον τῆς Α. Μ. τὰ ἑπόμενα.

1. Πᾶσα συνδρομῆς, μὴ ἐπιτηρηθείσης ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ἐν δημοσίαις πλατείας καὶ ὁδοῖς ἀπαγορεύεται.

2. Ἐν περιπτώσει συνδρομῆς πλῆθους ἐν ταῖς δημοσίαις πλατείας καὶ ὁδοῖς, ὁ ἀσπύροισι ἡ ὁ μετ' αὐτοῦ ὑπερῶν διὰ τυπικῶν ὁμοιοτήτων θέλει καλεῖ τὸν λαόν εἰς διάλυσιν. Μετὰ δύο προστάσεις μὴ εἰσχωρήσεισιν θέλει καλεῖ καὶ τὸν λαόν ἂν τὸ πλῆθος δὲν ὑπακούσῃ καὶ εἰς τὴν κρίσιν, θέλει μεταχειρισθῆσθαι ἐνοπλῶν βίαις. Ἐν ἀνάγκη δύναται νὰ γίνῃ χρῆσι ἐνόπλων δυνάμεως καὶ μετὰ τὴν πρῶτον πρόστασιν.

3. Οἱ μὴ αἰετοῦ διαταραχθέντες συλλεθόντες θέλουσι συλλεθῶσιν εἰς προφῶν τῶν, ἂν διακεῖσθαι ἐνώπιον τῶν ἀρροδίων ἄρχων.

4. Πᾶς ὁ μὴ ἀποχωρήσεινος παραχρῆμα τοῦ πλῆθους μετὰ πρῶτον πρόστασιν ὑπακούει εἰς φυλάκισιν ἐντὸς εἰκοσι ἡμερῶν. Μετὰ δὲ δευτέρου πρόστασιν εἰς φυλάκισιν ἐντὸς εἰς ἕξ μηνῶν εἰς δύο ἔτη. Πᾶς ὁ ἀποφύγεται ἀντικειμένου κατὰ τῆς ἐνόπλου δυνάμεως τιμωρεῖται ἐντὸς πενήτασιν ἐταρτίαις.

5. Πᾶς ὁ παρορῶν ἄλλους πρὸς ἀνίστασιν κατὰ τῆς ἐνόπλου δυνάμεως συνεπιπέσει ἐπιπέσει τῶν ἀνωτέρων παίδων.

6. Πᾶς ὁ διερεθίζων ἢ προελθὼν συνδρομῆς ἀπαγορευόμενος διὰ τοῦ 1 φέρου τιμωρεῖται διὰ φυλάκισιν ἐν τῷ σωφροσυνταξίῳ ἕξ μηνῶν εἰς δύο ἔτη. Ἦ ἀπὸ τῆς ἐπὶ ἀποφύγεται κατὰ τὸν

ἐκδοθέντων ἀποφύγεται φυλάκισιν, ἢ προκέρχεται ἐπισημοῦσιν καὶ φέρεται. Πᾶς δὲ ἀναπῶν τούτους προκέρχεται τιμωρεῖται διὰ φυλάκισιν ἐντὸς εἰκοσι ἡμερῶν.

7. Ἄν κατὰ τὴν συνδρομῆς τούτους προκέρχων ἄλλα ἐργαζομένη μὴ μετανοήσῃμενα ἐπιπέσει, ὑπακούει εἰς τοὺς τακτικὰς νόμους.

8. Ἄν συνδρομῆς καὶ παραχρῆ συμβῶσι συνεχῶς ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ, αἱ πρωτοφυλῆ καὶ προφυλῆ τούτων θέλουσι μεταχειρισθῶσιν ἐντὸς φρουρῶν, ἂν παρῶσιν τὸν ὄνον τῶν ἄλλων.

9. Ὁ γενεῖς διυθύντης τῶν ἐσωτερικῶν καὶ τῆς δικαιοσύνης ἐπιτηρηθεῖται τὴν ἐπιπέσει τοῦ παρόντος διατάγματος, ὅπερ ἐβλήθη νὰ καταχωρηθῆ εἰς τὸν κώδικα τῶν νόμων.

Ἐξέδωκε ἐν Βαρσοβίᾳ 8 ἀπριλίου 1861.
(προκήρυξις)
ΠΡΙΝΚΙΠ ΓΟΡΤΖΑΚΟΦ,
ΒΛΑΔΥΣΚΗΣ,
ΚΑΡΝΙΚΗΣ.»

Ὁ δὲ διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας ἐξέδωκεν διατάξιν, δι' ἣς ἀπαγορεύει τὴν εἰς τὰς ὁδοὺς ἐμφάνισιν μετὰ τῆς δεκάτης ὡραν τῆς ἑσπέρας ἄνευ φαναρίων. Ἀπαγορεύει δὲ ἐτι καὶ τοὺς πληρωμένους ἀπὸ τοῦ νὰ δεκνύουσιν ἐαυτοὺς εἰς τὰς ὁδοὺς.

Ἐκ Πετροπόλεως δὲ ἐβήσαν τρεῖς στρατηγοὶ εἰς Βαρσοβίαν νὰ συνδρομῶσιν τὸν πρίγκιπα Γορτζακόφ, καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Βαρσοβίας ὑπεβλήθη εἰς περιορισμόν. Στρατεύματα δὲ ἐπὶ στρατευμάτων φθάνουσιν ἀκαταπαύστως εἰς Βαρσοβίαν, ὁ δὲ στρατηγὸς Κρουλόφ μετέβη μετὰ στρατόν εἰς Λουβλίνου, ὅπου ἐπιτερεῖται μέγας ἀναβρασμός.

Ἐνεκα τῶν ἐπιπέσειν παραχρῶν, αἰτίαι τείνουσιν νὰ διαδοθῶσιν καθ' ἅπαντα τὴν Πολωνίαν, καθ' ἐκάστην γίνονται συλλήψεις καὶ φυλακίσεις, διερεθίζουσι καὶ ἐξάπτουσιν ἐτι μάλλον τὸ ἐθνικὸν αἶσθημα. Ὁ Κζάρης ὄφειλε νὰ ὑποκινή εἰς τὰ δίκαια αἰτήματα τῶν Πολωνῶν. Οἱ Πολωνοὶ εἶναι ἔθνος, ὄχι μόνον εἶναι ἐξόμοιοι καὶ ἐξελθόντες ἐπὶ τῆς ἡμετέρας τῆς ἀτομικότητης. Ἐπιπέσειν χρόνον ἐπλήρως καὶ αὐτοῖς, ὡς οἱ Ἕλληνας, τῶν ἰδίων διανομιῶν καὶ ἀνομιῶν τὰ ἀντίστοιχα. Ἦδη ἐπέστη καιρὸς ν' ἀναλάβῃ ἐκάστη ἐθνικότης τὴν οὐκείαν θέσιν, καὶ ματαίως κοπιᾶσιν οἱ πειρώμενοι νὰ σταματήσῃσι τὸν τοιοῦτον ῥόδον τῶν πραγμάτων.

Τὸ αὐτοκρατικὸν ὁ κ ζι ο, δὲ οὐ ἐγένετο εἶδος συνταγματικῶν παραχωρήσεων εἰς τὴν Πολωνίαν, ἐκομίσθη ὑπὸ τοῦ Κορνήκη καὶ σὺγκειται ὑπὸ δεκαπέντε ἀρθρων. Εἶναι δὲ ἀναπόσιτος μετὰ μικρῶν προσθήκων, πολλῶν δὲ καὶ σηματοκίτων περιορισμῶν, τὸ ὄργανικὸν θεσπισμῶς τῆς 2ης Φεβρουαρίου 1832, ὅπερ ὁ αὐτοκράτωρ Νικόλαος μετὰ τὴν πολωνικὴν ἐπαναστάσιν ἐπρότεινε πρὸς διάλυσιν τῶν ὀνομοφῶν τῆς Πολωνίας.

Κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν εἶχε κοινοποιηθῆ καὶ πρὸς τὸν λόρδον Πάλμλεστον, ὑποφύρον τότε ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς τῆς Ἀγγλίας, ὅστις συνέστρεψεν αὐτὸ ὡς κατὰ πολλὰ φιλελεύθερον. Σημειωτέον ὅμως, ὅτι τὸ σύνταγμα εἶχε οὐδέποτε ἐφηρμόσθη, ἢ καὶ ἐστὶ καταχωρημένον εἰς τὴν βίβλιν τῶν νόμων τῆς αὐτοκρατορίας. Εἰς τὸ διάστημα τῶν ἡμερῶν 31 ἐτῶν ὁ τόπος ἐκυβερνᾶτο ἀυθαίρετος διὰ τῆς λόγγης τῶν κατασκόπων καὶ τῆς μυστικῆς ἀστυνομίας, ὥστε ἔχον δικαιοὶ οἱ Πολωνοὶ κατὰ τὰς παρούσας περιστάσεις τῆς ἀναμορφώσεως τῶν δεδουλωμένων ἐθνῶν νὰ ὑψώσῃσι τὴν φωνὴν αὐτῶν, καὶ ἐκτραγουθήσῃσι πρὸς τὸν αὐτοκράτορα καὶ τὴν Εὐρώπην τὰ δευτὰ τῶν. Ἐχουεν ὑπὸ ὄψιν ἀμφότερα τὰ ἐπιπέσειν συντάγματα καὶ τὸ πρῶτον μᾶς φαίνεται τὸ δευτέρον ἐλευθερώτερον καὶ τοῖ προῖον τὸ δεσποτικὸν πνεύματος τοῦ Νικόλαου. Οἱ Πολωνοὶ σήμερον φαίνονται ὡς πεφραμένοι καὶ δεδιδωμένοι, ὥστε ἐλαχίστη ἐπιπέσει ὑπάρχει, ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ θέλει διὰ τὸν γενομένου φειδωλῶν παραχωρήσεων νὰ καταδαμῆσθαι τὴν διέγερσιν τῶν Πολωνῶν.

ΤΕΛΕΣΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

«Ὁλοὶ ὁ ὑποπολιτὴς ἐν Βαρσοβίᾳ διατάχθησαν νὰ παραδώσουσιν ὄλον τὴν παρακαταθήκην αὐτῶν εἰς τὴν Ἀκρόπολιν.

Ὁ κόμης Ζαμώσκις, πρῶτον πρόεδρος τῆς ἀγροτικῆς ἐταιρίας, πρόκειται νὰ διορισθῆ ἀντιπρόεδρος τοῦ συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας, ὅπερ προσηγήθη αὐτῷ ὑπὸ τῶν ὄρων ν' ἀποσυρθεῖ ὁ τακτικὸς στρατός εἰς τοὺς στρατώνας καὶ νὰ διοργανωθῆ πολιτοφυλακὴ ἀνὰ πᾶσαν τὴν χώραν ἀλλ' ἡ κυβερνήσις δὲν ἐλπίζει, ὅτι θὰ φυλαχθῆ τοὺς ὄρους τούτους.

Ἐπιστολαὶ ἐκ Βαρσοβίας ἀναγγέλλουσιν, ὅτι ἐν πάσῃ περιπέσει ὑπογράφονται ἀναφορᾶς, ἐπὶ ὧν ἐκφράζεται ἐνθουσιάζουσα καὶ πίστις πρὸς τὸν κόμητον Ζαμώσκη, ὅστις, καὶ τοι ἰδιωτικῶν θέσιν κατέχων ὡς πρόεδρος τῆς βουλῆς ἐταιρίας, πολλὰ διεπραξάτω, ὑπὲρ τῆς πατρίδος.

Ὁ Κ. Λεβιουκς, προσκληθείς νὰ λάβῃ τὴν θέσιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν τῆς Πολωνίας, εἶπε, ὅτι δὲν δεχεται ὑπὸ τῶν ὄρων α.) νὰ διορισθῆ ὁ κόμης Ζαμώσκις πρόεδρος τοῦ συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας β.) ν' ἀποσυρθεῖ ὁ στρατός εἰς τὸ φρούριον καὶ τοὺς στρατώνας καὶ γ.) ν' ἀφεθῆ εἰς τοὺς πολίτας τὸ δικαίωμα τοῦ ἀστυνομεῖν ὡς πρότερον.

Αἱ γυναικες τῆς Βαρσοβίας ἀρνούνται ν' ἀλλάξουσιν τὰ πένθημα ἐνδύματα καὶ λαμβάνουσιν ἐνεργῶν μέρος εἰς τὸ κίνημα τῶν ἀνδρῶν.

Αἱ ῥωσικαὶ ὄρχαι ἐγκατέλειψαν τὸ Λουβλίνου καὶ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον ἀσκεῖ τὴν ἐξουσίαν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἐπικρατοῦ τῆς πόλεως. Ὁ στρατηγὸς Κρουλόφ βαδίζει κατὰ τοῦ Λουβλίνου.

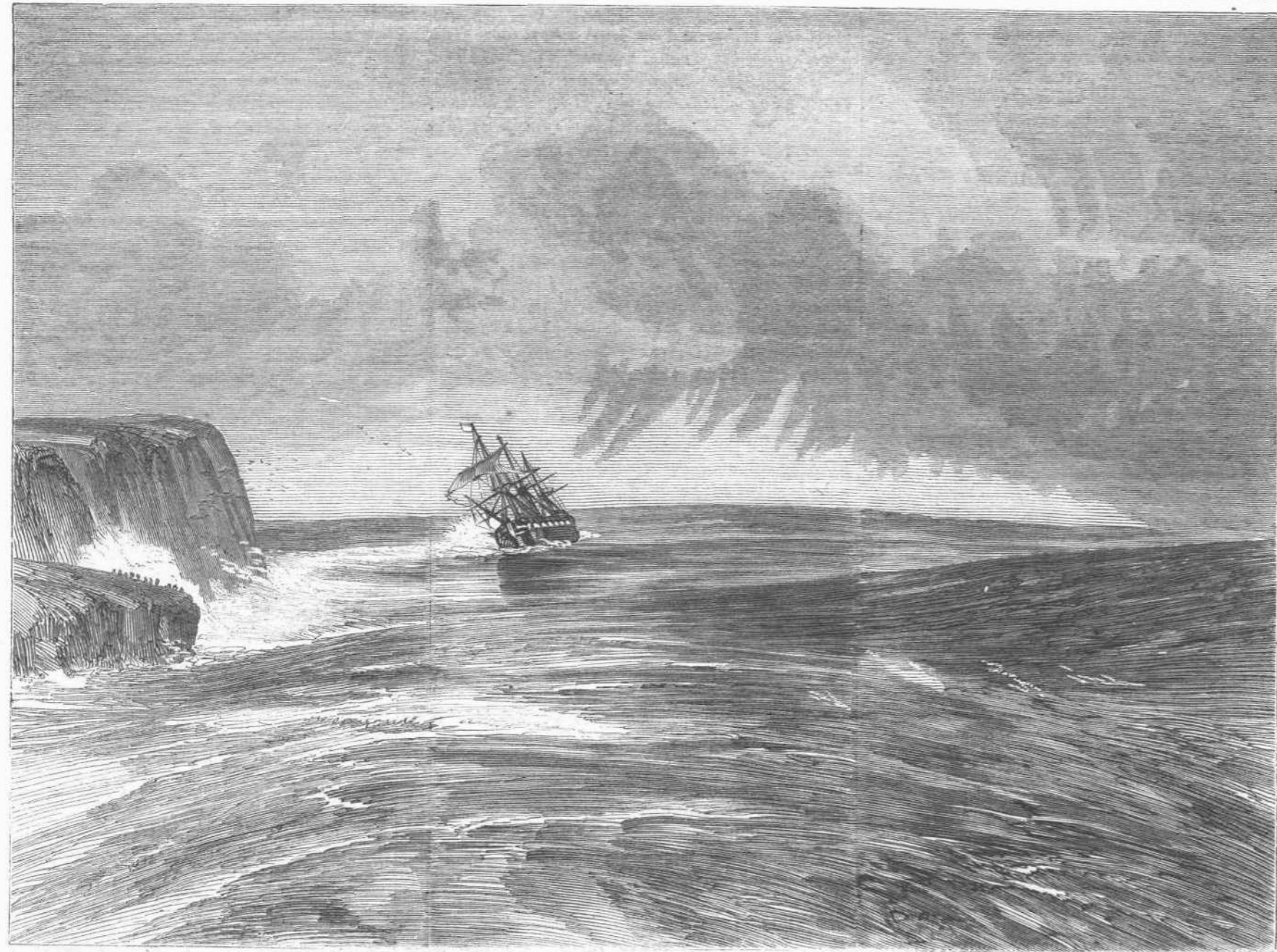
Τηλεγράφημα δὲ τῆς 16 τοῦ π. μ. ἐκ Βερολίνου ἀναγγέλλει, ὅτι καὶ ἐν Κιέβῳ, πρωτεύουσιν τῆς Οὐκρῆς, συνέβησαν παραχρῆ ἕνεκα μνημοσύνης πρὸς τὴν τῶν θυμάτων τῆς Βαρσοβίας.

Συνέβη δὲ αἰματηρὰ συγκρούσις μεταξὺ τῶν κατοικῶν τῆς πόλεως καὶ τῶν ῥωσικῶν στρατευμάτων, ἐπιπορεύεται τὴν ἐπιπέσει τοῦ παρόντος διατάγματος, ὅπερ ἐβλήθη νὰ καταχωρηθῆ εἰς τὸν κώδικα τῶν νόμων.

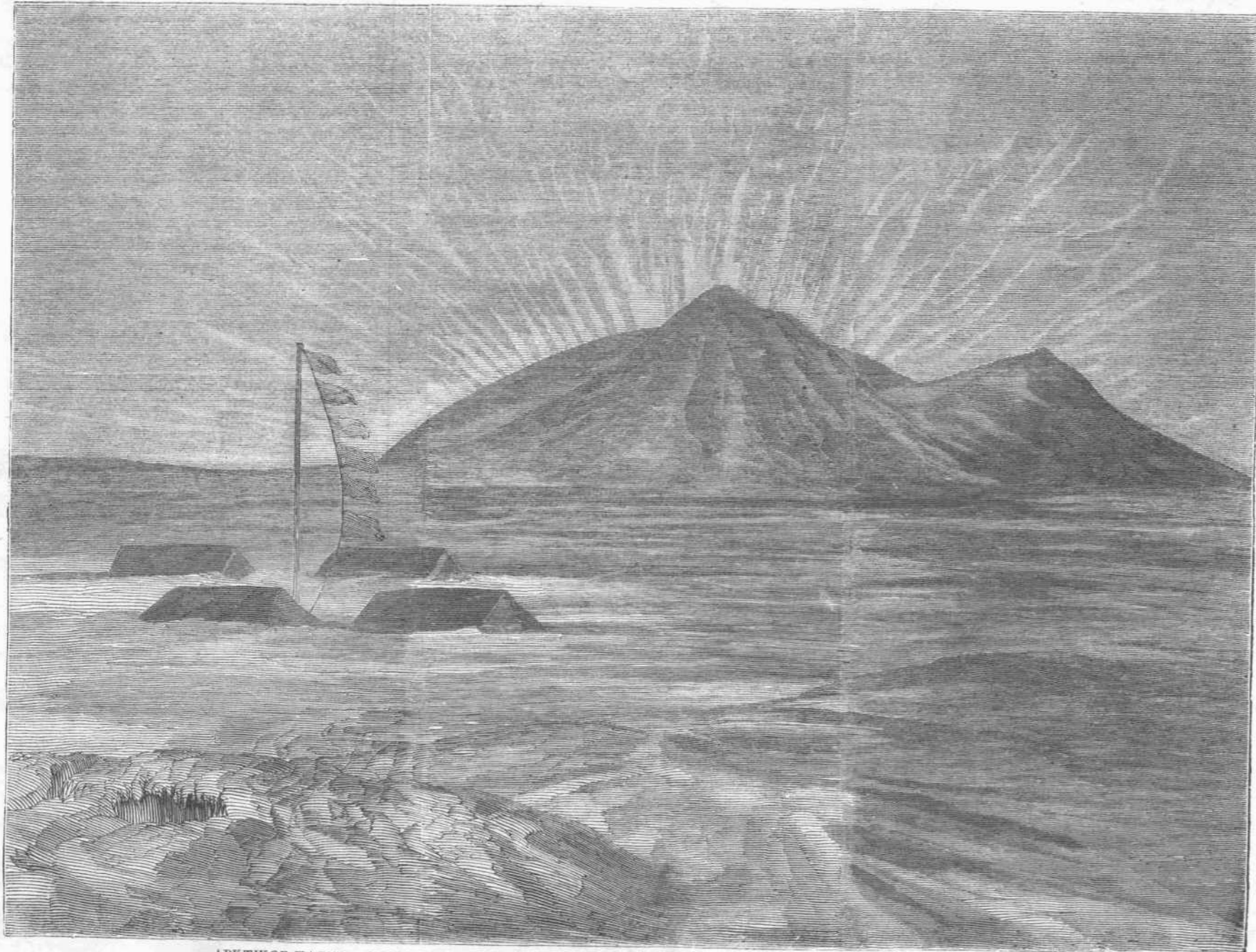
ΣΕΡΒΙΑ.

Γράφουσιν εἰς τὸν «Χρόνον» τοῦ Λουδίνου ἐκ Βιέννης ὑπὸ ἡμερομηνίαν 13 ἀπριλίου τὰ ἑξῆς·

«Ὁ Κύριος Γερμανικός, ὅστις ἀνήκει εἰς τὴν Γαλλικὴν μερίδα ἐν Σερβίᾳ, ἀπεστάλη πρὸς τὸν ἡγεμόνα Μιχαῖλ εἰς Κωνσταντινούπολιν, φέρων ἐντολὴν νὰ κάμῃ, ἂς πιστεύουσιν, τὴν ἀκολούθησ

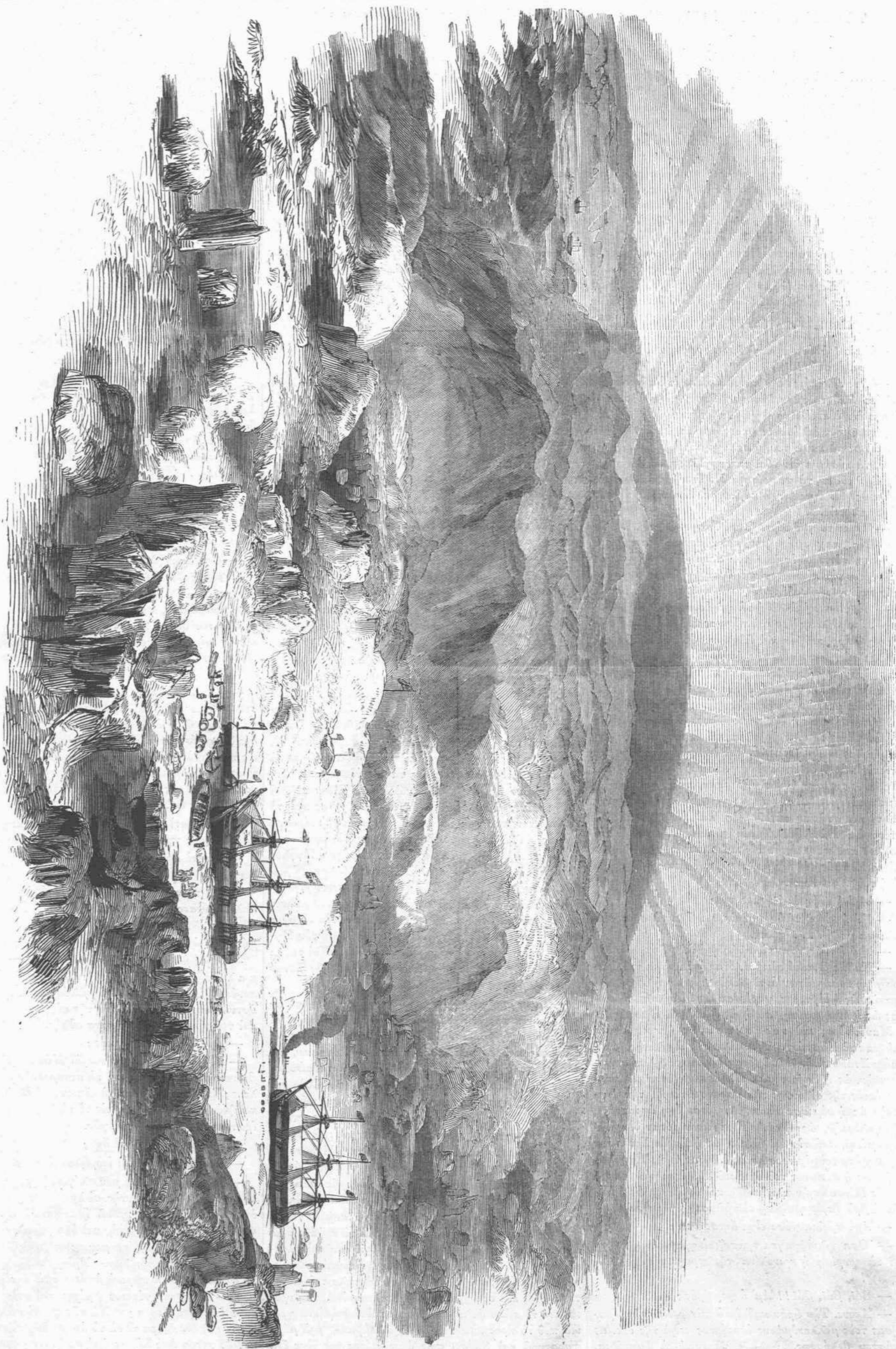

ΑΡΚΤΙΚΟΣ ΠΛΟΥΣ.—ΤΟ ΠΛΟΙΟΝ «Η ΕΛΛΗΣ» ΚΑΙ ΟΙ ΒΡΑΧΟΙ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΓΑΔΑΒΗΣ.

ΑΡΚΤΙΚΟΣ ΠΛΟΥΣ.—Η ΕΠΙ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΒΑΧΕΝΣ ΔΙΑΧΕΙΜΑΣΙΣ ΤΟΥ ΣΙΡ ΙΩΑΝΝΟΥ ΦΡΑΓΚΛΙΝΟΥ (ιδε σελ. 372.)

ΑΡΚΤΙΚΟΣ ΠΛΟΥΣ.—Η ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΙΑΛΕΤΗΝ ΥΠΟΘΕΜΕΝΗ ΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΦΡΑΓΚΛΙΝΟΥ ΚΑΤΑ ΣΧΕΔΙΑΓΡΑΦΗΝ ΤΙ ΤΟΝ ΕΣΚΙΜΟ. (ιδε σελ. 373.)

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΘΡΗΣΚΕΙΑΣ ΤΩΝ ΕΒΡΑΙΩΝ

Εκ των υπό του Νεοφύτου γραφέντων, του ποτε Έβραίου 'Ραββίνου χριστιανιστος, και επιστα ασπασθέντος των τε 'Ορθόδοξον Πιστιν και τον μοναχικόν βίον.

Περί του Γαλιουθ των Έβραίων.

Το Γαλιουθ των Έβραίων εις τήν Έβραϊκήν γλώτταν δεν σημαίνει άλλο, ή αυτό, όπερ λέγεται διακαλιώς, αποδή, μάθησις. Το όνομαζόσιν λοιπόν όσους οι Έβραίοι αυτό το βιβλίον, τοτέστι Γαλιουθ, όδω αυτοί βάζονται να αποδείξουν, ότι εις αυτό το βιβλίον περιέχεται όλη ή επιστήμη και διδασκαλία, ότι άρμαζει εις τον θεόν και ανθρώπων νόμον. Νομίζοντες, ότι είναι το πρόβρηθ έν βιβλίον δεύτερος νόμος, έναντι έκου δ Θεού διά στόματος του Μωυσίως, όνομαζόντες και Τορακτά Βιβλία, όγον νόμον όδωθέντα διά στόματος Αέγγου περιπέλειον, ότι το περιπέλειον ή 'Μωυσίς εις τον 'Ισραην του Ναυι, και το 'Ισραίη του Ναυι εις τους έδωθόσαντας γένους, και οι έδωθόσαντας εις τους προφάτας, και όσως κατά διαδοχην παραδόντα εις τους ραββίνους κατά πολλά μυστικά του τρόπου, ενά μή όδηγηθ ή κατ'αλλάθ ή κοινή λαός τα μυστικά αύτων.

Τάσιν δην τωμάσιν οι Έβραίοι αυτό το Γαλιουθ, όστι το στοιχίζονται διά θεμάτων της 'Ιουδαϊκής θρησκείας. Και διάόκονσιν οι ραββίνοι, ότι πρέπει να πιστεύωσι περισσότερον ή διάκαλιώς του Γαλιουθ, ή αυτού ή ίδια Άγια Γραφή.

Αναίρεσις.

Αί βλασφημίας, αι αίρησις, τα φύθη και αι φησιχίαι, όστινες εφύρασονται εις το Γαλιουθ, δεν δύναται εύλόγω να παραστανθί, χωρίς να κάρη τις έν μέγα βιβλίον. Έάν ο Χριστιανός ανήνωτάς θέλη να πληροφορηθή, ή ανανόιση τα συγγράμματα του 'Ιερωνύμου, όστις ένούνη το περισσότερο μέρος των εργαζίων του Γαλιουθ, και εύρησι πράγματα κατά πόλι ρωβρά και βλασφημίας έναντι του Θεού, έναντι των Άγγέλων, και έναντι της Άγιας Γραφής, και θέλει καταλάβει ότι το δυστυχές τόσος γένος ήματιλέληθ υπό του Θεού. Φθαίει να έποιήμεν, ότι εις τήν άρχήν αύτου του βιβλίου, τοτέστι του Γαλιουθ, βιβλιόναται πός να προσωχηται ο Θεός, πός να διάδοξη τα παιδία, άτινα άπέθανον πρό της χριστιανή του λογική, πός να καίση τρεις όρας τήν ήμεραν, πός να φιλονικίη με τους ραββίνους και οι ραββίνοι εν τώ νουνόν εις τήν φιλονικία, πός οι μακαρίη, οι όντες έν τή αύρανή, δεν τον πιστεύωσι, πός όταν ο Θεός έχη κάρημεν ύπόθεσι, άποκαρίζεται ή ύπόθεσι του από ραββίνου, και τελειώσιν (πράγμα, όπερ άνούνη τις τραμάει) αποδίδουσιν εις τον Θεόν τήν άμκαρίαν, καθώς εύρηται γεγραμμένον εις το βιβλίον, όπερ κλέται Χαβδαζάρ, και πός έφαίη από τους Έβραίους εις τήν πρώταν ήμέραν του μηνός ένά τρίγου εις θυσίαν, έν άπολύτη τήν άρεσιν της άμκαρίας του, ήν έποίησαν, έκατάτώςας το φός της σελήνης, ήτις έλαμπε πρότερον, ώς ο ήλιος.

Βεβαίως έντροπύσιν πάντως οι Έβραίοι, όσταν τους παριστάουσιν υπό των Χριστιανών αι βλασφημίας και φησιχίαι των Γαλιουθιστών και διά να άποβήσιν τήν καταφρόνησιν, ήτις τους γίνεται, λέουσιν, ότι οι μύθοι, όστινες εύρήσκονται εις το Γαλιουθ, είναι όλα μεταφορά και άλληγορία, αι όποιαι έτέθησαν από τους ραββίνους διά να κρύψωσιν εις αύτας τις πλέον κρυφές γράμματα. Διά τούτο, ένθ ένθ έκέρτυον πολλάς την άλήθειαν της Χριστιανικής Πίστεως, εις αυτό το ήθος και έπιμελούμενη πάντως να τους αποδείξη τα σφάλματα και τις βλασφημίας, όστινες περιέχονται εις το Γαλιουθ, αύτοι πάντως έπρωσιζόντο, λέγοντες, ότι οι μύθοι των Γαλιουθιστών δεν πρέπει να έννοώσιν κατά γράμμα, αλλά μεταφορικά και άλληγορικά του τρόπου.

Άλλα διά να φανή πώς αυτοί πλανώσται, ής κρίνη ο καθέσις. Έπειδή εις κείρον, καθ' έν περίεχέ το Γαλιουθ τόσας βλασφημίας, έναντι του Θεού, έναντι των Άγγέλων και έναντι των Άγιών της Παλιώς Διαθήκης, και αποδείξι εις τον Θεόν πράγματα έναντι εις τήν θεότητα του, καθώς είναι ταύται να κλειψή, να άμκαρίσταν, να προσοχηται πώσιν ήμεραν και ή προσωχη να ήναι αύτη «Άς εδωκόθην έν έμμοθη ή ύπόθεσι τήν όργην μου εις τήν εύπιστήσιν μου και να μεταχηρισθώ το έλεός μου με τους υιούς μου τους Έβραίους,» έπειται, ότι άδύνατον είναι να περιχύνωσι εις τοιαύτας φερερές βλασφημίας νοήματα άλληγορικά και μέγα μυστήρια. Ηξέρον, ότι, όταν μαθησώσιν αυτοί εις τα σχολεία αύτων αύτας τις βλασφημίας, παρατροπέσι κατά πόλι προσεκτικώς με τάς κατακαλώσαντας διας κατά γράμμα, όπλακή ιστορίας, καθώς είναι γεγραμμένα και προφύεται.

Πολλές εζήτησαν οι Έβραίοι να καθιστήθ το Γαλιουθ από τα σφάλματα, όσα να έννοώσιν να το άναγνωσκούν ελευθέροις. Άλλ' έξέτασανται αυτοί άνθρωποι θεόφοβοι και έμφοβοι των Έβραίων πραγμάτων, άπέφρασαν τελειώσιν, ότι αυτό το βιβλίον είναι παντάπασι όεισβαρισμένον, και ότι άδύνατον είναι να διορθωθ, έπειδή δεν περιέχει άλλο ή σφάλματα και φησιχίαι.

αύξηση 24 και 15 τοις 0) συγκριτικός προς την εξαγωγή του αυτού μηνός των έτων 1860 και 1860, και διά τους δύο πρώτους μηνός έκστύτους έτους έλλάττωσι μέν 6 τοις 0) ήν ός προς τήν εξαγωγή των αυτών περιόδου του 1860, άλλ' αύξηση 12 τοις 0) ός προς τήν έν άντιστοιχούσαν περίοδον του 1859. Παρεβάλλοντες τις ποσότητας των εισαχθέντων έμπορευμάτων κατά τους δύο μηνός του 1860 προς τους δύο προηγούμενους δύο έτην, παρατηρούμεν, ότι ή του βασιλικού εισαγωγή κήσεται έφύτος, άλλ' ήλάττωθε ή του λιάνου, του μαλλιού, του σιτου, της βρώσις, της βρώσις, της κρήνης, του άλεύρου, του άρζιου και τήν οίνου. Ές προς τα εξαχθέντα έμπορευματα παρατηρούμεν, ότι έφύτος ήξέσεν ή εξαγωγή του σιδήρου, των μηχανών, των όπλων, των καλλιόνων εργαλείων, των λιάνων, και των υλών και ήλάττωθε ή των άμφράκων, της όπυκμένης χαρτίρας, των ένδοματων και του ψευδογράφου.

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΤΟΥ ΒΕΛΓΙΟΥ.— Ό επί των στρατιωτικών ύπουργός του Βελγίου καθυπέβαλεν εις τήν βουλήν των έντιπροσώπων των προυπολογισμών του ύπουργού του διά το προσχέσι έτος 1862 μετά έκτεταμένης έπίθεσις, όης έφύθη τον λόγον, ό έν ήλάττωσι διάφορα ποσά συγκριτικός προς τα έξοδα του 1861. Έν αύτθ λοιπόν το προυπολογισμώ βλάπημα, ότι ή ενεργητική δύναμις του στρατού όρτάται εις 40,115 άνθρ και 8,760 ήππους, τή δε έξοδα εις 32,320,800 φράγκων, άντε έγγεν ένάττωσι 14,210 φράγ, συγκριτικός προς τον ύπολογισμόν του πρόχουτος έτους.

ΕΣΟΔΑ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑΣ.— Ό άνάλυθός πινάξ δεικνύνη τα έσοδα της Μεγάλης Βρεττανίας του έν 31 μαρτίου λέξαντες έτους συγκριτικός προς τα κατά το 1859—60 εισπραχθέντα. Κατά πίναν τριμηρίων δημοσιώσαντες έπίσημη πινάξ πώσων των εισπραχθέντων συγκριτικός πάντως προς τους προηγούμενους έτην, εν άς βλάπει τις άς πίναν όνομαζομένη κατ'επίσημον εύρηται το βρετανικόν ταμίον. Και ο έκξ πινάξ δεικνύνη πρώτον τάς κατά τριμηρίων εισπράξεις του ένθ λέξαντες έτους και του παρελθόντος και τήν των έλλοις άριθμούς των έσόδων των δύο έτων.

Εισπράξεις έκάζης τριμηρίας του λήξαντος έτους.

	30 Ιουνίου 1860	30 Σεπτεμ 1860	31 Δεκεμβρ 1860	31 Μαρτίου 1861
Τελωνιακή δασμοί. Φόρ. επί των πνευματώ. Γραμματόσημα. Φόροι.	Αρ. 5,792,777	Αρ. 5,888,000	Αρ. 5,861,000	Αρ. 5,824,000
Τελωνιακή δασμοί. Φόρ. επί των πνευματώ. Γραμματόσημα. Φόροι.	Αρ. 5,114,000	Αρ. 5,089,000	Αρ. 4,359,000	Αρ. 4,573,000
Γραμματόσημα. Φόροι.	Αρ. 2,068,212	Αρ. 2,053,000	Αρ. 2,096,000	Αρ. 2,191,170
Φόροι.	Αρ. 1,354,700	Αρ. 1,066,000	Αρ. 1,293,000	Αρ. 314,000
Επίπεδων (έμετε). ..	Αρ. 1,088,816	Αρ. 2,281,000	Αρ. 3,530,000	Αρ. 4,024,000
Ταχυδρομικών.	Αρ. 825,000	Αρ. 800,000	Αρ. 880,000	Αρ. 895,000
Τού στέμματ. γαίαι. ..	Αρ. 66,500	Αρ. 65,568	Αρ. 83,000	Αρ. 76,000
Διαφορα εισπράξεις. ..	Αρ. 570,393	Αρ. 315,598	Αρ. 228,348	Αρ. 338,816
Τό όλον. ..	Αρ. 16,819,174	Αρ. 16,658,166	Αρ. 18,270,348	Αρ. 18,535,986

Εισπράξεις έκάζης τριμηρίας του παρελθόντος έτους

	30 Ιουνίου 1859	30 Σεπτεμ 1859	31 Δεκεμβρ 1859	31 Μαρτίου 1860
Τελωνιακή δασμοί. Φόρ. επί των πνευματώ. Γραμματόσημα. Φόροι.	Αρ. 6,108,418	Αρ. 6,576,866	Αρ. 6,225,000	Αρ. 5,550,618
Τελωνιακή δασμοί. Φόρ. επί των πνευματώ. Γραμματόσημα. Φόροι.	Αρ. 4,945,000	Αρ. 5,549,000	Αρ. 5,360,000	Αρ. 4,507,000
Γραμματόσημα. Φόροι.	Αρ. 1,960,582	Αρ. 1,937,900	Αρ. 2,018,000	Αρ. 2,128,016
Φόροι.	Αρ. 1,394,000	Αρ. 146,000	Αρ. 1,424,000	Αρ. 313,000
Επίπεδων (έμετε). ..	Αρ. 782,106	Αρ. 1,874,000	Αρ. 938,000	Αρ. 6,002,000
Ταχυδρομικών.	Αρ. 785,000	Αρ. 780,000	Αρ. 880,000	Αρ. 615,000
Τού στέμματ. γαίαι. ..	Αρ. 64,500	Αρ. 61,979	Αρ. 83,000	Αρ. 75,000
Διαφορα εισπράξεις. ..	Αρ. 497,660	Αρ. 339,931	Αρ. 234,880	Αρ. 729,173
Τό όλον. ..	Αρ. 16,492,256	Αρ. 17,264,776	Αρ. 17,112,880	Αρ. 20,219,807

Όλοια εισπράξεις του λήξαντος Όλοια εισπράξεις του παρελθ. έτους τήν 31ην μαρτίου 1861. έτους έλλά. τήν 31η μαρτ. 1860

	Αρ.	Αρ.
Τελωνιακή δασμοί. Φόρ. επί των πνευματώ. Γραμματόσημα. Φόροι.	Αρ. 23,305,777	Αρ. 24,460,992
Τελωνιακή δασμοί. Φόρ. επί των πνευματώ. Γραμματόσημα. Φόροι.	Αρ. 19,435,000	Αρ. 26,361,000
Γραμματόσημα. Φόροι.	Αρ. 8,348,412	Αρ. 8,043,598
Φόροι.	Αρ. 3,127,000	Αρ. 3,232,000
Επίπεδων (έμετε). ..	Αρ. 10,923,816	Αρ. 9,996,106
Ταχυδρομικών.	Αρ. 3,400,000	Αρ. 3,310,000
Τού στέμματ. γαίαι. ..	Αρ. 90,568	Αρ. 284,497
Διαφορα εισπράξεις. ..	Αρ. 1,453,101	Αρ. 1,801,584
Τό όλον. ..	Αρ. 70,383,874	Αρ. 71,080,669

Όθεν παρατηρούμεν, ότι τα έσοδα του 'Όνομαζόμενου Βασιλείου ήσαν μικρότερα του ένθ έτων οικονομικό έντος κατά 805,995 λίρας από τα έσοδα του παρελθόντος έτους.

ΕΣΑΦΩΝ ΧΡΗΣΟΥ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗΝ.— Άπό της 1ης νοεμβρίου του λήξαντος έτους μέχρι της 30 μαρτίου έ. ή διά τήν Άμερικην εξαγωγή του χρυσού έ της Μεγάλης Βρεττανίας άνεβήκει εις 4,765,621 λίρ. 14. σ. 4 δ. Και έν τού ποσού τούτου 273,290 λίρ. έτάλλων από το Σαουθφόπ, το δε έπίλοιπον από Αϊθερπούλιν.

ΕΙΣΑΦΩΝ ΜΑΛΑΙΟΥ.— Διά του έπομένου πινάκος δύναται τις να μάθη, πώς ήν ή εξαγωγή του μαλλιού εις τήν μεγάλην Βρετανίαν από του 1771—1859, καθωσαν ό έν κα'έντος ύπερβολικόν εισαγωγήν αύτου, δύναται να λάθρ ιδέαν και περί του έμπορευματος τούτου.

	Αίτρα	Αίτρα
Το 1771.	Αίτρα 1,829,772	Το 1853. Αίτρα 119,396,449
" 1781.	Αίτρα 2,478,532	" 1864. Αίτρα 106,854,482
" 1791.	Αίτρα 3,014,511	" 1855. Αίτρα 99,300,446
" 1801.	Αίτρα 7,371,774	" 1856. Αίτρα 116,211,392
" 1811.	Αίτρα 4,739,972	" 1857. Αίτρα 129,749,898
" 1821.	Αίτρα 16,732,028	" 1858. Αίτρα 126,738,729
" 1831.	Αίτρα 31,652,029	" 1859. Αίτρα 123,284,684
" 1841.	Αίτρα 56,170,974	
" 1851.	Αίτρα 83,311,975	
" 1859.	Αίτρα 133,284,684	

ΠΤΩΧΕΥΣΕΙΣ ΕΝ ΤΗ ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑ.— Ό άριθμός των πτωχώνστων, άτινες συνίσταν έν τή Μεγάλη Βρετανία, βράνεται πόλι μεγαλύτερος συγκριτικός προς τους προηγούμενους έτην. Διότι εις διάστημα τριών μηνών από της 1ης Ιανουαρίου μέχρι της 31ης μαρτίου 1861, 359 πτωχεύσασαι έπαρήχσαν ήτοι 31 έν Αϊθερπούλιν 28 έν Μακχάστέρ 70 έν Βερμπακέρ 35 έν Λίδη 25 έν Βριστόλ 10 έν Ξετίερον 6 έν Νεουάσπορ και 154 έν Λονδίνω. Κατ' αύτον το ύπολογισμόν εις το τέλος του παρόντος έτους ό άριθμός των πτωχώνστων διά φθασί εις 1,436, ένθ εις το διάστημα της τελευταίας δεκαετίας ό έτήσιος μέσος φθος των πτωχώνστων ήν 1,123. Όθεν αι έπειναί πτωχεύσασαι ύπερβάνον του μένου τούτου όρον της δεκαετίας κατά 28 τοις 0). Περισσότεροι πτωχεύσασαι συνίσταν, συγκριτικός προς τις των προηγούμενων έτων, έν Λονδίνω, έν Μακχάστέρ, έν Αϊθερπούλιν, έν Βερμπακέρ και Βριστόλ, και όλιγώτερα έν Ξετίερον και Νεουάσπορ.

ΕΘΙΜΟΤΑΞΙΑΙ

ΤΩΝ ΑΥΑΙΚΩΝ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΝ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ.

Δεν ύπαρχει εις τους κόσμον διάμα γρηθευτικώτερον των μεγάλων παραστάσεων της αύλης της Άγγλης. Παριστάς τις φιλοκαλίως των σπουλών των κυρών, των μεγαλοπρεπών στουαδικωών πτεράων, των άρλων κοσμήτων, τις λαμπρότων των άδματων, όστινες άιτις ή επικρατιότεροι και δικαιωμένην στολιμήν του θαλάσου και τις καλλιώς, και αύτά όύχ έπτον των Άγγλίων ή φρεσιζομένην διαφανειν του θήματος και σπιλώτους των προσωπών, ή χριστιανική και εύληγηται των σωμάτων, και οι σερναι, κομφοι και έκτακτοι τρόποι συμβαλλόντες προς τον τέλειον άπαριστήριον του όλου.

Μεταξύ των τούτων άλλων έξοχων προσηρμητών, τα όπινα κείται το άνώτερον του Άγ. Ίακούθου διά βλασλικά ποιήματα, δύναται να καθαρώνθαι και αι πολιούργου καθάλλησιν αύτου πόλι διά τις εισέλσεις και τις έξέλιψεις των βασιλέων, των ένγευών, των κυρών και τις του βασιλικού οίκου θερηπείας τους συγκυρομένου έν τις παραστάσει και χειροποίηται (Drawing-rooms και Levees). Περιλαμβάνονται δε μεταξύ των άλλων πόλι και αι έκξ:

- 1.) 'Η διά του παραδόντος του Άγ. Ίακούθου εισόδος, δι' ής εισέρχεται εις το άνώτερον ή βασιλίσσα και ο πρίγκηψ Άλβέρτος μετά της συνοδίας αύτων.
- 2.) 'Η άπάντις της οδοί του Άγ. Ίακούθου βασιλική εισόδος έν τή αύλή των Έθνικών σωμάτων, δι' ής έξαιρετικώς εισέρχονται ή βασιλική οικογένειν και μόνοι ο κατά διαδοχην μέγας Έρακροφίτης της Άγγλίας (ο όσός του Άγ. Albans), όστις χάρει δικαιωματικώς, τούτο το προνόμιον.
- 3.) 'Η έν τή αύλή των πρίστων εισόδος, δι' ής εισέρχονται οι ύπουργοι ότε έν ενεργεία και οι πεισιμάντοι, και οι μέγαλοι του Κράτους αξιωματούχοι, οι έχοντες δικαιωματικώς εισαγήρια εις τήν αίθουσαν του θρόνου.
- 4.) 'Η άπάντις της οικίας Marlborough εισόδος έν τή Μοναστήριώ αύτθ δι' ής εισέρχονται το διπλωματικόν σομμι, οι έξον πρώστεις και οι ακολουθίαι αύτων απολυτικώς.
- 5.) 'Η διά των παρά τή οικία Marlborough εισόδων πόλι εισόδος του λοιπού πλέθους, πεζώνστος επί της άπάντις του γεμμάκου έκκλησιούθου, και άνεξιόνστος διά τις μεγάλης κλίμακας εις τα βασιλικά θέματα. 'Υπάρχουσι δε και άλλαι διαφορα εισόδου.

Αι συγκυρήσεις δ' αύται ή παριστάσεις έλαθον το πρώτον άρχην επί της βασιλείας Γεωργίου του Β'. και της βασιλίσσης Καρολίνας, συγκυρομένην κατά πίναν έπαινον μέχρι της αποδιάσεως της βρεσιτικής βασιλείας: ύταν οι παραδόντες εις ταύτας διολοι ενόςκομος ένδοξομένη, και ή βασιλική οικογένειν δικαιώσαν έν χριστιανική. Μετά δε τον θάνατον της βασιλίσσης ταύτης έπικρατούσαν μέν και πόλι αύτά δε μόνοι της έδωμόσος: μετάνυσης δε χρόνους οι έπαρνησιν αύται συναγήσεις παρελήφθησαν, και μόνοι όνσιν πρώσις της έδωμόσος ό βασιλεύς παριστάσει εις ήμερήν, το όπιον ακολουθεί και μέχρι της σήμερον.

Γεωργιος ο Γ' μετά της σύζυγου αύτου βασιλίσσης, διά πολλούς χρόνους συνήγει τις τοιαύτας παριστάσεις καθ' έβδομάδα σχεδόν, και δι' αύτων ύπεστέρη τον τιμήν και τήν αξιοπρεπειαν του Άγγλικού στέμματος. Έπί δε της βασιλείας Γεωργίου του Δ', οι παραστάσεις κινήσονται σπανιώτερα. Έπαυλήθησαν δ' έν νουν υπό Γουλιέλμου του Δ', και της βασιλίσσης Άδελαιοθ, τελούσασιν πέντασι του έναυσού, ών ή έπισποτέρη ήν ή προς τιμήν των γενέθλων του βασιλέως, τελουμένη κατά τήν 23 Άπριλιου έκάστου έτους.

Η δε βασιλίσσα Βικτωρία, περηκάς του συνθου παριστάσται, τον τελουμένον έν τή ώρα του έτους τή προσηρμημένην δι' αύτας συναγήρια και άλλων έκτακτων κατά Μάϊον, προς τιμήν των γενέθλων αύτης, καθ' ήν όμως παριστάσεις δεν γίνονται.

Τά κατά τήν τελετήν των παραστάσεων.

Αι άμαξαι των εύγευών, των μή έχόντων εισήγηρα, συνήρχονται κατά σειράν εις τήν οδόν του Άγ. Ίακούθου και προχωρούσι εισέρχονται εις το άνώτερον διά των σιδηρών πυλών, εκεπεύονται δ' οι άνεβατα εις το περιστάλιον το πρό της είσοδου της άπάντις του γεμμάκου έκκλησιούθου, ήν παρούσι δύο θυρωροί και δύο πρωτοπαρθόκοι βασιλική, προβάνουσιν εις τήν εύρύχωρον ταύτην διαδόν μέχρι της μεγάλης κλίμακας, εις τους διάσους της όποιας και έν τή στοά ίσταται οι ραββίνου εύγενείς θυρωροί. Προς άριστεράν δε της κεντροαλλομικός ύπαρχει ή αίθουσα της παλαιάς φρουράς, φιλοκαλίως κεκοσμημένη υπό ποσολίω.

Διά δε ταύτας τις αίθουσάς της φρουράς της έσκευασμένης υπό πλήθος πυροβόλων και ξυρών, και διάφορον άρχων πωσολίω, συμπεριλήθει μίς ένδοξος ποσολίως του πρίγκηπου Έδουάρδου του Μέλανος, εισέρχονται εις τα βασιλικά θέματα.

Ό μετά τούτων δεύτερος θαλάμος είναι ο καλούμενος 'Θαλάμος της παρουσίας, ή τον έξωραφρημένον διαπέδον, από των κρημών διαπεδωμένων Καρόλου του Β'. τον παριστάσται τονς έρωται του Άρεως. Ένταύθα είναι τοποθετημένο ο καλούμενος 'Η Έγκλιώσις της Αυλής και είναι πόλι διασημιατικόν να βλέπη τις τήν εις τα πρόστα πολλών ένδοξώνστων μέρμων όπως καταχωρησθσαι τα όνοματα αύτων εις τήν δημοσιεύσειν της έπίσημης, ως παρουσιάζουσιν εις τήν αύλήν.

Ακολουθώς προσηρχόντι εις τον λαμπρόν και κομφούν θαλάμον, τον πρώτον της βασιλίσσης Άνας το όνομα, διότι ή εικών αύτης κρείται έν τή κέντρη τούτου άνδον της έστίας. Είς τήν άριστεράν πλευράν του θαλάμου τούτου ύπαρχει θρωακτικόν δι' όν έν παριστάται διερχονται μέχρι του άντιβολίου του θρόνου. 'Η κατά το κέντρον του θαλάμου τούτου θύρα έξαιρετικώς είναι προσηρμημένη διά τήν εισόδον της βασιλικής οικογένειν, όπις όταν έλθθ άμείσως εισήγεται εις τήν παρουνσι τή Άνάσασ, τά δε μέλη τούτοι λαμβάνουσι τάς θέσεις των πλοίων και περίρ του θρόνου. Κατά δε τήν πρόσ θεξιων γωνίαν του θαλάμου τούτου ύπαρχει άλλη θύρα διά τους έχοντες εισήγηρα, δι' ής εισέρχονται άμείσως εις τον άντιβολίω, και δι' αύτου άμείσως εις τήν αίθουσαν του θρόνου, παρουνσι όσομοι κατά προέσιον πρώτοι εις τήν Άνάσασν πρό των άλλων. Άπό θ' όλι ταύτα τα έκδομα, εύγενή και ύψηλά πρόστα διαβάσαν έμπροσθεν της βασιλίσσης, ακολουθώς εισήγεται και οι λοιποί.

'Η σκηνή της παραστάσεως έν τούτθ τή αίθουστή του θρόνου είν μοναδικήν τι θέματα. 'Η άνώμυσις της εύγενείας μετά της κολλοθής και του σπυρού παράγει ένάσ άπαράλληλον. Τούτοσιν δε είναι το πλέθος του σπυρόν εις τις τοιαύτας περίστάσει και πόδων ένά έπιτέρηθ πρό της βασιλίσσης αύτου πίστην και άφοπισιν, και ένθ τοσούτου λαού βραβουσιν οι τε προσηρμηθέντες θαλάμοι και ή κλίμαξ και ή είσοδος, όστε μετά μέγιστης δυσκολίας το άπαιρον πλθθος των εύγευών, των κυρών, των έξαιρετικωών και πολιτικών δύνατων να βράσωσιν εις τον σπαύον.

'Αμεριστοι της πρίσθης παρά τή Αυλή τδ: Άγγλίας, περιγραφοντες παριστάσεις της Αυλής ταύτης, λέγει «Τό σύνολον όμοιώσει παιδον πεπορών κυριασμένων άλλων κυρών και άλλων εύθρόων, είδη μέν παρρηρών και κίτριων, έκεί δε πρασινωώντων, άλλα των πλείστων χυνοχρόων οι δε περιταχόντες αύτά άδματιες προσκαλωμένοι υπό τον έκ των θυρών εισερχόμενον φωτός του ήλιου, έκπαιουσιν εις τά πέριξ άκτινας βαμβωκτικής. Όμοιολογώ, λέγει, ότι άδματικά να περιγράφω ένταύτη την σκηνήν. Τούτοι δέ μόνοι δύναται να είπω ότι ώς έν το πλέθος του ύπερβαίνοντος της δύο Μιγαλιόστα, ή δε κρύαι κλίνη των κερών χαρισίνος προς τις έν βασιλίσσασιν και εις εκάστην έν των παρουνσίων μέλων της βασιλικής οικογένειας, και διαβάσιν.

Μεταξύ των τούτων άλλων έξοχων προσηρμητών, τα όπινα κείται το άνώτερον του Άγ. Ίακούθου διά βλασλικά ποιήματα, δύναται να καθαρώνθαι και αι πολιούργου καθάλλησιν αύτου πόλι διά τις εισέλσεις και τις έξέλιψεις των βασιλέων, των ένγευών, των κυρών και τις του βασιλικού οίκου θερηπείας τους συγκυρομένου έν τις παραστάσει και χειροποίηται (Drawing-rooms και Levees). Περιλαμβάνονται δε μεταξύ των άλλων πόλι και αι έκξ:

- 1.) 'Η διά του παραδόντος του Άγ. Ίακούθου εισόδος, δι' ής εισέρχεται εις το άνώτερον ή βασιλίσσα και ο πρίγκηψ Άλβέρτος μετά της συνοδίας αύτων.
- 2.) 'Η άπάντις της οδοί του Άγ. Ίακούθου βασιλική εισόδος έν τή αύλή των Έθνικών σωμάτων, δι' ής έξαιρετικώς εισέρχονται ή βασιλική οικογένειν και μόνοι ο κατά διαδοχην μέγας Έρακροφίτης της Άγγλίας (ο όσός του Άγ. Albans), όστις χάρει δικαιωματικώς, τούτο το προνόμιον.
- 3.) 'Η έν τή αύλή των πρίστων εισόδος, δι' ής εισέρχονται οι ύπουργοι ότε έν ενεργεία και οι πεισιμάντοι, και οι μέγαλοι του Κράτους αξιωματούχοι, οι έχοντες δικαιωματικώς εισαγήρια εις τήν αίθουσαν του θρόνου.
- 4.) 'Η άπάντις της οικίας Marlborough εισόδος έν τή Μοναστήριώ αύτθ δι' ής εισέρχονται το διπλωματικόν σομμι, οι έξον πρώστεις και οι ακολουθίαι αύτων απολυτικώς.
- 5.) 'Η διά των παρά τή οικία Marlborough εισόδων πόλι εισόδος του λοιπού πλέθους, πεζώνστος επί της άπάντις του γεμμάκου έκκλησιούθου, και άνεξιόνστος διά τις μεγάλης κλίμακας εις τα βασιλικά θέματα. 'Υπάρχουσι δε και άλλαι διαφορα εισόδου.

Αι συγκυρήσεις δ' αύται ή παριστάσεις έλαθον το πρώτον άρχην επί της βασιλείας Γεωργίου του Β'. και της βασιλίσσης Καρολίνας, συγκυρομένην κατά πίναν έπαινον μέχρι της αποδιάσεως της βρεσιτικής βασιλείας: ύταν οι παραδόντες εις ταύτας διολοι ενόςκομος ένδοξομένη, και ή βασιλική οικογένειν δικαιώσαν έν χριστιανική. Μετά δε τον θάνατον της βασιλίσσης ταύτης έπικρατούσαν μέν και πόλι αύτά δε μόνοι της έδωμόσος: μετάνυσης δε χρόνους οι έπαρνησιν αύται συναγήσεις παρελήφθησαν, και μόνοι όνσιν πρώσις της έδωμόσος ό βασιλεύς παριστάσει εις ήμερήν, το όπιον ακολουθεί και μέχρι της σήμερον.

Γεωργιος ο Γ' μετά της σύζυγου αύτου βασιλίσσης, διά πολλούς χρόνους συνήγει τις τοιαύτας παριστάσεις καθ' έβδομάδα σχεδόν, και δι' αύτων ύπεστέρη τον τιμήν και τήν αξιοπρεπειαν του Άγγλικού στέμματος. Έπί δε της βασιλείας Γεωργίου του Δ', οι παραστάσεις κινήσονται σπανιώτερα. Έπαυλήθησαν δ' έν νουν υπό Γουλιέλμου του Δ', και της βασιλίσσης Άδελαιοθ, τελούσασιν πέντασι του έναυσού, ών ή έπισποτέρη ήν ή προς τιμήν των γενέθλων του βασιλέως, τελουμένη κατά τήν 23 Άπριλιου έκάστου έτους.

Η δε βασιλίσσα Βικτωρία, περηκάς του συνθου παριστάσται, τον τελουμένον έν τή ώρα του έτους τή προσηρμημένην δι' αύτας συναγήρια και άλλων

Ο ΕΛΛΗΝ ΠΕΙΡΑΤΗΣ.

Περὶ τὰ τέλη τῆς δεκάτης ἐβδόμης ἑκατονητηρίδος συνέβη τὸ παραδοξότερον συμβῆναι ἄφ' ὧσα ποτὲ ἰκαίκεται τῆς μηχανογραφίας τῆς διπλωματίας παρήγαγε συμβῆναι, τὸ ὅποιον ἔδωκε ἀφορμὴν εἰς τοὺς ἱστορικοὺς πρὸς εἰκασίαν τῶν περιετροπέστερων τῶν ὅσα ποτὲ ἐγένοντο, πρὸς διασαφήσιν ὑποθέσεων περιβεβλημένων, τὸ φαινόμενον, ὑπὸ τοῦ ἀδιαχωρητικότερου σκότους.

Ψαίαν τινὰ ἔσπεραν περὶ τὰ τέλη, ὡς εἴπομεν, τῆς ἸΖ', ἑκατονητηρίδος, δύο πιστοὶ ἑρασταὶ ἀπεχαιρέτουντο περπατῶντες ἐπὶ τῆς παραλίας τῆς Ἑλληνικῆς νήσου Χίου. Κομψή τις λέμβος ἔκειτο παρὰ τὸν Ἀιγαλέον, καὶ εἰς μικρὰν ἀπ' αὐτοῦ ἀπόστασιν ὠραῖον τὶ πλοῖον, ὡς τὰ σημερινὰ βρίκια, εἰσάτειον ἀναμένον τὴν ἐπιστροφήν τῆς λέμβου. Νέος τις Ἕλλην εἰκοσιπενταετής, ἔχων τὴν μίαν τὸν χειρῶν αὐτοῦ ἐπὶ τῆς πρῶρας τῆς λέμβου του, καὶ τὴν ἄλλην συσφιγμένην εἰς τὴν δεξιάν ἐρασμίας κόρης, ἴσατο ἐπὶ τῆς προκυμίας, προσπαθὼν μετὰ γενναϊότητος ἵνα παρηγορήσῃ τὴν πικρὸς θρηνοῦσαν σύτροφον αὐτοῦ, ἐπὶ τῇ ἀνάγκῃ τοῦ ἀποχωρισμοῦ. Ἐπίσης δὲ καὶ ἡ ἐρασμία ἐκεῖνη κόρη ἦν νέα καὶ ὠραία, καταγωγῆς ἴσως Ἑλληνικῆς, ὡς ἐμάρτυρον τὸ εὐτέλης τοῦ προσώπου σχῆμα, οἱ μέλανες ὀφθαλμοί, ἡ χροιά, ἡ μορφὴ, καὶ ὁ χρισμὸς. Καὶ ἦν μὲν ἡλικίας δέκα ἐννέα περίπου ἔτων, ἀλλ' ἡ γόνιμος θερμότης τοῦ κλίματος εἶχεν ἡδὴ ἀναπτύξει εἰς αὐτὴν, ὅλας τὰς θελκτικὰς καλλοῦν τοῦ γυναικείου φύλου.

« Διὰ τὶ τοσοῦτον θρηγείας, Εἰρήνη; » ἀνεκράξεν ὁ Ἕλλην ναῦτης, ῥίψας ἀνυπόκριτον ἐρωτικὸν βλέμμα ἐπὶ τῆς ὠραίας συντροφίᾳ αὐτοῦ, ἀμφιβάλλεις περὶ τοῦ ἔρωτος μου; πιστεύεις ὅτι αἰ κἀὼ νῆσος, πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ὁποίων ἀπέρχομαι, δύναται νὰ μοὶ παρουσιάσῃσιν ὀφθαλμοῦν τρυφερότερος τῶν ἰδικῶν σου, ἢ πρόσωπον θελκτικώτερον παρὰ τὸ εἰς τὸ ὅποιον ἦθ' ἀνεύξω; »

« Ἀχ, Μανουὴλ, ἀπήντησεν ἡ νεάνις ῥωγρῶριζεις καλῶς ὅτι οὐδόλους ἀμφιβάλλω περὶ τῆς πρὸς ἐμὲ ἀφωσιώσεώς σου. Ἄλλ' εἶναι δυνατὸν νὰ παραίτησιν τὴν παραλλαν μετὰ κοψῆς καρδίας, ὅταν σὲ βλέπω ἀπερχόμενον ἐπὶ τῆς εὐρείας ἐκείνης ἐκτάσεως τῶν ὑδάτων τῆς τοσοῦτον ἐπικυνδύνου; »

« Ἡ τέχνη μ' ἐδίδαξε πῶς νὰ περιφρονῶ τὰς τρικυμίας, καὶ ἡ πέτρα πῶς ν' ἀποφύγω τοὺς σκοπέλους καὶ τὰς ὑφάλους; » ἀπεκρίθη ὁ Μανουὴλ, ἀποβλέψας ὑπερῆφάνως πρὸς τὸ εἰς μικρὰν ἀπόστασιν ἠγκυροβλημένον ὠραῖον πλοῖον τῷ.

« Ναι, » ἐπανέλαβεν ἡ Εἰρήνη, « περιφρονεῖς τοὺς κινδύνους τῆς θαλάσσης, τὸν συρμιγμὸν τῶν ἀνέμων, καὶ οἱ ἀστράπτοντες κεραυνοὶ ἐνδέχεται νὰ μὴ διεγείρουν τρόμον εἰς τὸ ἀτρόμητον στήθος σου, ἀλλ' ἡ ἀνάμνησις τῆς τρομερᾶς ἐκείνης ἡμέρας, καθ' ἣν τὸ πλοῖόν σου ὠθείτο κατὰ τὸν βράχιον, τοὺς ὁποίους ἐντέθεν βλέπω, καὶ ὅτε, δειλῆ καὶ τρέμουσα κόρη, ὡς ἤμην τότε, ἔσπευσα μετὰ τῆς θεραπείης τοῦ θεοῦ μου πρὸς τὴν παραλλαν..... »

« Πολλάκις, » ὑπέλαβεν ὁ Μανουὴλ, « πολλάκις ἠδολόγησα τὴν ὄραν ἐκείνην τοῦ κινδύνου καὶ ναυαγίου, διότι ἐκεῖνη ἀπεκάλυψε εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τὸ πρόσωπον, Εἰρήνη, Σέ, τὸ εὐάδεις τῆς νῆσου ταύτης ἄνεως. »

« Καὶ ἐγὼ πάλιν Μανουὴλ, διότι ὁ ἔρωσ σου μοὶ εἶναι προσφιλέης; » ἀπεκρίθη ἡ κόρη, ἐρυθρίασασα πρὸς τὸ ἔγκομον, ἐνθ' ἠμεῖναι μὴ εὐχαριστήσεως ἔπεισεν ἐπὶ τῶν ὠραίων χειλῶν αὐτῆς, « τρέμω πρὸς πάντα κινδύνον, δυνάμενον ἀίφνης νὰ μὲ στερῆσιν ταύτης τῆς ἀναφυγῆς, τοῦτο τοῦ θελήγιον τῆς ζωῆς μου. Αἰ ἄλλα νεάνιδες τῆς νῆσου φθονοῦσι τὴν λαμπρὰν τύχην μου, ὡς ὅταν ἀνεψιάν πλουσίον θεῖον, ἀγαπῶντός με ὡς ἴδιον αὐτοῦ θυγατέρα, καὶ φαντάζονται, καὶ ἐπὶ θέλω μὴν ἡμέραν ὑπανδρευθῆν εὐγενῆ τινα τοῦ ἔθνους μας. Ἀλλὰ δὲν γνωρίζουσιν, ὅτι ἡ ἐλαχίστη θύελλα, καὶ πᾶσα κυματίσις τοῦ ὠκεανοῦ μοὶ προξενεῖ τρόμον περὶ τῆς ἀσφαλείας τοῦ γενναίου μου, τοῦ ἀνδρείου μου, τοῦ Ἑλληνῶς μου ναυτοῦ.

« Ἀδέβη ὀλίγην ἐτι ὑπομονήν, Εἰρήνη μου, » ἀπήντησε τρυφερῶς ὁ Μανουὴλ, « ἐλπίζω διὰ τοῦ ἐμπορίου, τὸ ὅποιον ἦθ' ἐμετρώχομαι παρὰ τὰς νήσους ταύτας, ὅτι θέλω ταχέως δυνηθῆν, σχηματίζοντας κατάστασιν νὰ παρουσιάσθω πρὸς τὸν θεῖόν σου μετὰ πλείστου ἐκ τοῦ ἀγαπητοῦ αὐτοῦ χρυσίου, ἰκανῶν νὰ τὸν κάμω ὥστε νὰ παραβλέψῃ τὴν ταπεινὴν καταγωγὴν μου, καὶ μὴ δωρήσῃ τὴν χεῖρα τῆς ἐρασμίας αὐτοῦ ἀνεψιάς. »

« Καὶ τότε πλέον δὲν θέλεις διατρέχει τοὺς κινδύνους τῆς θαλάσσης; » εἶπεν ἡ Εἰρήνη, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς ἤσπρασαν ἐκ τὸν ἄκτινον τοῦ ἀστεῖρος ἐκείνου τῆς ἐλπίδος, τὸν ὅποιον βλέπουσιν οἱ ἑραστοὶ διαλάμποντα εἰς τὸν ὀρίζοντα αὐτῶν. « Ἀλλὰ, αἱ θύελλαι καὶ αἱ τρικυμῖαι δὲν εἶναι οἱ μόνοι κινδύνου, τοὺς ὁποίους διατρέχεις εἰς τὰς ἐπὶ τῆς θαλάσσης περιπλαυήσεις σου, » προσέθεσε ἐκείνη, ἀναλαβούσα πάλιν μεγαλοκλύδον ὑφὸς φωνῆς καὶ τρόπου, τὸ ὅποιον βαθείος συνεικνίζει τὴν καρδίαν τοῦ ἑραστοῦ τῆς. « Ὑπάρχει καὶ ὁ τοῦ τρομεροῦ ἐκείνου πειρατοῦ, ὅστις ἐπιπτώων διὰ νυκτὸς εἰς τὰς νήσους, λεηλατεῖ τὰς οὐκίας, ὅταν εἰς τὰς νήσους, καὶ πιπράσκει ὡς δού-

λους εἰς τὰς ἀγορὰς τῆς Τύνιδος καὶ τῆς Τριπόλεως, καὶ τὸ ὅποιον τὸ κράτος εἶναι τοσοῦτον ἐπιφοβόν, ὥστε αἱ τροφὶ φιδυρίζουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἰς τὰς ἀκοὰς τῶν παίδων, ὡς παρεκτικὸν φρικῆς. »

« Τὸ πλοῖον τοῦ πειρατοῦ τοῦτου δὲν εἶναι οὔτε μεγαλύτερον τοῦ ἰδικῶ μου, οὔτε καλύτερον πεπληρωμένον, οὔτε ἐπιμελεστέρον ὠπλισμένον, » ἀπεκρίθη ὁ Μανουὴλ ὑγίαινα, Εἰρήνη, ἄρες τοὺς ματαίους τοῦτους φόβους, ἀπομαζὼν τοὺς ὠραίους αὐτοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ κατείνωνσιν τοὺς στεναγμούς τοὺς ταράττοντας τὸ στήθος σου, ἐγὼ ταχέως θέλω ἐπανέλθει, καὶ ὅταν ἴδῃς τὸ πλοῖον μετὰ τοῦ γνωστοῦ σου κινωτοῦ φωτός, λοξοδρομοῖν ἀπέναντι τούτων τῶν παραλλῶν τὴν ὄραν τῆς ὕσεως τοῦ ἡλίου, μή λησμονήσης, ὅτι ὁ πεσὸς σου θέλει σπεισεί πρὸς τὸ μέρος ὅπου ἡ ἀγάπη τῆ αὐτοῦ θέλει, κατὰ τὸ σύνθηες, τὸν ἀναμένει ὑγίαινα, φιλάτῃ, ὑγίαινα. »

« Ὑγίαινα, Μανουὴλ, » ἀπεκρίθη μετὰ δακρῶν ἡ νεάνις, « βεβαιώθητι, ὅτι ἀνυπομένω θέλω σὲ περιμένει. »

« Ὁ νέος πλοίαρχος Ἕλλην ἐναπέθηκε φίλημα ἐπὶ τοῦ μετώπου τῆς νεανίδος, καὶ πρῆσας εἰς τὴν λέμβον ἀπόθησεν αὐτὴν ἐπὶ τῆς παραλλίας καὶ ἀπέπλευσεν. Ἡ Εἰρήνη μένισα ἐπὶ τῆς προκυμίας ἐκίνη τὸ μανδύλιον πρὸς τὸν ἑραστὴν αὐτῆς, μεχρι τῆς ἐπιβεβάσεως αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ πλοίου.

Μὴν ἀλόκληρος παρήλθε καὶ νεὰ ἐν τῷ διαστήματι τοῦτω ἠκούσθησαν λεηλασία, γενόμενα εἰς τὰς παρακειμένης νήσους ὑπὸ τοῦ πειρατικοῦ πλοίου τοῦ κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν διασπειρατῶν τὸν τρόμον καὶ τὴν φρίκην εἰς τὸ Αἰγαῖον πέλαγος. Ὁ θεὸς τῆς Εἰρήνης, ὠνόματι Ἀβιδὴκ, ἐπίσημος κληρικὸς, ὅστις εἶχεν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως καταφύγει εἰς τὴν νῆσον τῆς Χίου, κατατρεχόμενος ὑπὸ τῶν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ ἐκείνῃ Ἀρμενοκαθολικῶν καὶ Ἰηουαῖτων, ἰσχυρῶς ὑποστηρίζόμενος ὑπὸ τοῦ Periol, μαρκιστοῦ τῆς Argental, πρέσβεος τῆς Γαλλίας παρὰ τῇ Ὄθωμανικῇ Πύλῃ, ὁ θεὸς, λέγω, τῆς Εἰρήνης, βαθύπλουτος ὢν, ἤρξισεν ἡδὴ ἵνα ἀνησυχῆ, ἀκούων τὰς εἰς τὰ περίεξ καταπρατωμένας ταύτας ληστείας, καὶ ὤρπαγας ὑπὸ τὸ πειρατοῦ τούτου. Καὶ ἐπειδὴ τὰ Ὄθωμανικὰ πλοῖα τὰ περιπλέοντα πρὸς καταδόξιν τῶν πειρατῶν, τῶν ὁποίων οἱ πλοίαρχοι κατὰ τὸ μᾶλλον ἤ ἤπτον ἐλθόντων ἐπίσης, ἀπετύχχανον ἢ παρημέλουν τὴν σύλληψιν τοῦ ληστοῦ, ἀπέφασιν ἐπὶ τέλους ἵνα ἀνὰ λόξῃ μέτρῃ πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ τοιούτου σκοποῦ. Ἐφαίετο δὲ καὶ ἡ τύχη τρῶτον τινα βοηθοῦσα τὸν πόδον τοῦ Ἀβιδὴκ, διότι κατ' ἐκείνας τὰς ἡμέρας ναῦτης τις, δραπέτευσας ἐκ τοῦ πλοίου τοῦ πειρατοῦ, ἦλθεν εἰς Χίον ἵνα προσέσῃ εἰς τοὺς πόδας τοῦ θεοῦ τῆς Εἰρήνης, καὶ ζητήσῃ παρ' αὐτοῦ συγχώρησιν.

« Πνευματικὸς πᾶτερ, » εἶπεν ὁ δραπέτης ὑπὸ ἀνόστιον ἀνθρωπεμπόριον, τὸ ὅποιον ὁ περιβόητος πειρατῆς, ὃν ὑπῆρθησα τοσοῦτον χρόνον, μετέρχεται, εἶναι ἀπεχθές καὶ βδελυκτὸν εἰς τοὺς ναῦτας χριστιανούς τοῦ πληρώματος τοῦ πλοίου του. Μοῖοι οἱ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ αὐτοῦ ἄνευς Ὄθωμανοὶ ἡδύοντο εἰς ἐμπόριον μὴ ἀπαγορευόμενον ὑπὸ τοῦ νόμου τοῦ πλάνου προφήτου τῶν Μωάμεθ, ἀλλ' ὁ χριστιανὸς ἐπανίσταται εἰς τοιαῦτα μέσα πλουτισμοῦ. »

« Τέκνον μου, » ἀπεκρίθη ὁ κληρικὸς μετὰ γλυκέος καὶ βεβαιωτικοῦ τόνου, « ὁ Θεὸς θέλει συγχωρήσῃς τὰ παρελθόντα σου ἀμαρτήματα, εἰς τὴν πραγματικὴν ἐμπίσθησιν καὶ ἐβεβελύχθης ταῦτα, ἡβλεδες δὲ πράξει ἔργον ἰλιαν θεάρεστον, εἰς ἡβλεδες μὲς ἐρμηνεύσει τρόπον σύλληψης τοῦ κακούργου τούτου πρώην κυρίου σου. »

« Μάλιστα, Πᾶτερ, » ἀπήντησεν ὁ ναῦτης. « Λοιπὸν, σοὶ ὑποσχομαι ἀμοιβὴν πέντε χιλιάδων δουκάτων, τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ὁ πειρατῆς ἦθελε διὰ τοῦ μέσου σου συλληφθῆν. »

« Μάθετε λοιπὸν, » ἀπεκρίθη ὁ ναῦτης, « ὅτι μετὰ ἕξ ἡμέρας ὁ πειρατῆς θέλει ἀποβῆν ἐπὶ τῆς δυτικῆς παραλλίας τῆς νῆσου ταύτης, σκοποῦν ὅπως προσβάλῃ καὶ λεηλατήσῃ τὰς πλουσίας σιταποθήκας καὶ τὰ πολυάριθμα ποίμνια τῶν πλουσίων Ἑλλήνων γεωργῶν ἐκείνης τῆς ἐπαρχίας, καὶ τὸ μὲν πλοῖον αὐτοῦ θέλει ἀγκυροβολήσῃ εἰς μικρὰν ἀπὸ τῆς παραλλίας ἀπόστασιν, αὐτὸς δὲ μετὰ τινῶν τῶν πληρώματός θελεἶ ἀναλάβῃ τὴν ἐπιχειρήσιν. Ἀρκοῖσι ταῦτα; »

« Μάλιστα. Ἐγὼ δὲ πλέον θέλω φροντισεἶ τὰ περαιτέρω » ἀπήντησεν ὁ Ἱεράρχης.

Ὁ Ἀβιδὴκ ἐνήργησεν ἵνα ἀποσαλῆ ξαρὰ τοῦ Σαντζακ-Βεγ, τοῦ Ὄθωμανοῦ διοικητοῦ τῆς Χίου, εἰς τὴν θέσιν, εἰς ἣν ἔμελλε νὰ γείνη ἡ ἀπόβασιν τοῦ πειρατοῦ, ὅσα στρατιωτῶν, οἵτινες, ἀφίχθητες εἰς τὸ μέρος, κατέλαβον μίαν ἐκ τῶν χωρικῶν οὐκίας, τὰς ὁποίας ἐσκόπευεν ἵνα προσβάλῃ ὁ πειρατῆς. Ἐγυνοῦσι ὁ Ἱεράρχης διεκοίνωσε πρὸς τοὺς γεωργοὺς τῆς ἐνορίας τὸ αἶτιον ταύτης τῆς προφυλάξεως καὶ προέτρεψεν αὐτοὺς πρὸς πλείοτερον ἀσφάλειαν ἵνα ἀποσύρουντὰ τὰ ποίμνια τῶν ἐντὸς μεσογείων τινος φρουρίου, κειμένου ἐπὶ τινος μικρᾶς Ἰλμης καὶ διὰ τοῦτο καλουμένου τὸ «φρούριον τῶν ὑδάτων».

Οἱ γεωργοί, ὠφελθῆντες ὑπὸ τῆς ὁδηγίας ταύτης, ὄχι μόνον τὰ ποίμνια τῶν ἠφάλαςιν εἰς τὸ ἥθηεν φρούριον, ἀλλὰ καὶ τὰς οἰκονομίας ὡς καὶ τὰ πολυτιμότερα τῶν ὑπαρχόντων των. Κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἡ ὠραία Εἰρήνη ἐκάθητο εἰς τὸ παράθυρον τοῦ

κουτόνους τῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ θεοῦ τῆς, μετὰ παλμῶν καρδίας παρατηροῦσα ἐν λευκῶν ἰστίον, τὸ ὅποιον εἶχε ἀνακαλύψει εἰς τὸν ὀρίζοντα ἀπὸ τῆς ἀγῆς, καὶ τὸ ὅποιον διέμενον ἄκίνητον δι' ὅλης τῆς ἡμέρας, μόνον δὲ ὅταν αἰ σκιάι τῆς ἑσπέρας ἐκάλυψαν τὴν ἐπιφανείαν τῆς θαλάσσης, ἡ ἀμφιβολία τῆς νεανίδος ἐνεψυχώθη. Τότε, εἶδεν αὐτὴ τὸν γνωστὸν αὐτῇ φανῶν ἐπὶ τῆς πρῶρας τοῦ ὠραίου πλοίου τοῦ ἑραστοῦ τῆς, καὶ ἐν ἀγαλλίᾳ εἰσπεσε πρὸς τὴν παραλλίαν ἵνα χαίρησθῃ τὴν ἐπιστροφήν του. Δύο ὥρας δὲ μετὰ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ κινωτοῦ φωτός ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἡ Εἰρήνη εὐρίσκειτο εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ γενναίου αὐτῆς ἑραστοῦ.

« Πιστὴ πρὸς τὸ σημεῖον εἰσαι, Εἰρήνη, ὡς ἐγὼ πρὸς τὸ ἀντικείμενον τῆς λατρείας μου, ἐσέ, » ἐξεφώνησεν ὁ Μανουὴλ.

« Ἡ ποθητὴ στιγμὴ ἐπαυθῆε πάλιν, ἡ στιγμὴ, λέγω, καὶ στυγεῖός μας, » εἶπεν ἡ Εἰρήνη, « ἄλλ' οἶμοι, καὶ ἡ στιγμὴ τοῦ ἀποχωρισμοῦ μὲς θέλει ἐπανεέλθει ἐπίσης, δὲν τολμῶ νὰ σὲ ἐρωτήσω πότε πάλιν ἀποπλέεις. »

« Σὺ γνωρίζεις, φιλάτῃ, ἀπεκρίθη ὁ Μανουὴλ, ὅτι ἐπιεγομαι ὅπως ἐξακολουθῶ μετὰ δραστηριότητος τὰς ἐμπορικὰς ἐκείνας ἐπιχειρήσεις, αἵτινες μόναι δύναται νὰ μὲ βάλωσιν εἰς θέσιν τοῦ νὰ ζητήσω τὴν χεῖρά σου, καὶ πᾶσα ἡμέρα ἦν ἠθέλον ὑπόλειπει ἐν ἄρτια εἶναι μὲν περιπλέον ἀναβολῆ τῆς εἰδαίμουσ ἐκείνης ὠρας, ἦςτις θέλει σὲ κάμει ἰδικὴν μου. »

« Καὶ ὅμως πόσον ἐνχάριστον καὶ τὸ νὰ εὐρίσκειται τις πλησίον τῶν ἀγαπητῶν τῆς καρδίας του, ὑπεψύχθῃσιν εἰς τὴν ἦχον ἄρμονικῶν, ὅστις ἐκρούσε τὴν τρυφερότερην χορδὴν τῆς ψυχῆς τοῦ Ἑλλήνου ναυτοῦ. « Ἐλπίζω ὅτι εἰς ἐτι περίπου ἀναμέσιν τῶν νῆσων τοῦ Ἀρχιπελάγους θέλει ἀποτηλρωσεἶ ὅλας μου τὰς ἐπιθυμίας, » εἶπεν ὁ ἑραστῆς, « μόναι ὄλιγα ἐβδόμαδες, Εἰρήνη, θέλουν παρέλθει καὶ θέλω ζητήσῃ ἵνα παρουσιασθῶ πρὸς τὸν ὑπερήφανον θεῖόν σου διὰ νὰ σὲ ζητήσω εἰς γάμον θέλω δὲ εἶδει ἐν τῷ αὐτῷ μεγαλοπρεπεῖ ἐπιδοξεἶ πλοῦτον, καὶ συνουδεόμενος ὑπὸ τοσοῦτον ὑπηρετῶν, φερόντων πολὺτιμα δῶρα, ὥστε ἀναμφιβόλως θαρρῶ, ὅτι δὲν θέλει μοὶ ἀρνηθῆν τὴν αἶτην. Ὡ! πόσον εὐτυχῆς θέλει εἶσθαι ἐκείνη ἡ ἡμέρα, Εἰρήνη, ἄμωστε νὰ ἦτο ἡ σημερινή. »

« Παρατηρῶ σε ἐκφράζοντα εἰς τὴν ὀμίλιαν σου πλείοτερον πικρίαν ἢ ἀνυπομονήσιν, » εἶπεν ἡ Εἰρήνη, παραχθείσα ὑπὸ τῆς παραδόξου ἐμφάσεως τοῦ τόνου τῆς φωνῆς τοῦ ἑραστοῦ τῆς. « Μὴ θλίβε τοσοῦτον τὴν χεῖρά μου, φοβοῦμαι ὅτι προαίσθημα δυστηγμάτων τινος ἐνοχλεῖ τὸν νοῦν σου, καὶ ἀν αἰ σκιάι τῆς νυκτὸς, κατ' ἐντυχίαν, δὲν ἐσκότιζες τὴν σελήνην, ἡ δύναμν νὰ ἴδω ἐπὶ τῆς φυσιογνωμίας σου ἐπιβεβαιουμένης τὰς ὑποψίας μου. »

« Ὅχι, Εἰρήνη, ὄχι, ἀπατάσαι, » ἀπεκρίθη ὁ ἑραστῆς τῆς ταχέως, « εἶναι ἡ ἐξ ἐλικρινούς καὶ ἐνθέρμου ἔρωτος μεγάλη μου ἀνυπομονήσιν εἰς τὸ νὰ ἴδω ἐκτόδον τὰ ἐμπόδια τῆς ἐνώσεώς μας, ἦςτις μὲ παρουσιάζει τοσοῦτον εἰς τοὺς ὀφθαλμούς σου, καὶ τότε μόνον θέλω ἐντέλως καταστῆν εὐτυχῆς, ὅταν ταῦτα ἄρθωσι. »

« Καὶ θέλει ἄρα ὁ ἔρωσ μου ἀσφάλειαν τὴν εἰδαίμουσιν σου; » ἠρώτησεν ἡ θελκτικὴ νεάνις. « Δὲν θέλεις τάχα καὶ τότε ἐπιπαθεῖ τὸν ἀγαπητὸν σου ὠκεανὸν καὶ τοὺς τοσοῦτον ἐπικινδύνους; » Ἡ θέλει δυνηθῆν νὰ συγκαταεύσῃ εἰς τὸ νὰ ζῆσθις ἐιρηνικῶς καὶ ἡσυχῶς μετὰ μίας, ἦςτις δὲν θέλει ἀπαυθίσει ποτὲ ἀπὸ τοῦ νὰ σοὶ ἐνδεικνῆ διὰ τεκμηρίων τὴν διηρηκτὴ ἀφασίωσιν τῆς; »

« Ὡ! μὴ μοὶ ζωγραφίζεις εἰσέτι τὰς ἡδονὰς τῆς συζυγικῆς ζωῆς, φιλάτῃ, διότι δὲν πρέπει νὰ μὲ ἐγκαταλείψῃς πρόωρα ἢ ἀπαυτομένην τὸλμῃ τῆς δοκιμασίας τῶν κινδύνων τῆς θαλάσσης. Καὶ πάλιν, Εἰρήνη, πρέπει νὰ σ' ἀφήσω ὑγίαινα, διὰ τινα καιρὸν, διὰ τινος ἐβδόμαδας, καὶ τότε θέλω ἐπανέλθει, ὅπως μὴ χωρισθῶ ἀπὸ σοῦ πλέον. »

« Ἀποπλέεις πάλιν ὀνόψει; » ἐκράξεν ἡ Εἰρήνη μετὰ φωνῆς τεταραγμένης, ἐναγκαλισθεῖσα σφικτέρα τὸν ἑραστὴν τῆς, βαδίζοντα πρὸς τὴν ὄχθην. « Ταῦτην τὴν νύκτα ἀποπλέει ἐκ νεύου, » ἀπεκρίθη ὁ Μανουὴλ, « ἀλλὰ δὲν θέλω ἀπομακρυνθῆν τῆς Χίου διὰ μίαν ἢ δύο ἡμέρας. »

« Μὴ, δὲ ἀγάπην τοῦ ἔρωτός μας, Μανουὴλ. Μὴ διὰ χάριμ τῶν ἐλπιδῶν τῆς ἐνώσεώς μας. Μὴ πρὸς Θεοῦ, » ἐξεφώνησεν ἡ νεάνις, ὀμιλοῦσα μετὰ σπουδῆς καὶ μετὰ τρόπον ἀληθοῦς ἐμφοδῶν. « Μὴ ἀπομακρυνθῆς τούτων τῶν παραλλῶν, ἀλλὰ μένε, ὦ, μένε ἐντὸς τούτου τοῦ ἡμιένου τοῦλάχιστον διὰ τεσσαράκοντα ὀκτὼ ὥρας. »

« Πρὸς τὴ αὐτὴν τὴν παραδόξου σου παράκλησιν, Εἰρήνη; » ἠρώτησεν ὁ Μανουὴλ μετὰ ἀνυποκρίτου θανμασμοῦ.

« Ἀμέσως σοὶ λέγω, » ἐπανέλαβεν ἡ Εἰρήνη. « Ὁ τρομέρος πειρατῆς, ὁ ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον κακώσας τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου, θέλει εὐρίσκεισθαι ἀβριον τὴν νύκτα εἰς τὴν ξηροσίαν τοῦ θεοῦ μου. »

« Πῶς τοῦτο; » ἀνεκράξεν ὁ Μανουὴλ.

« Μάλιστα. Ὅλα τὰ κατάλληλα πρὸς τὸν σκοπὸν μέτρα ἐληφθῆσαν, ὅλα αἱ πρὸς παύξεισιν αὐτοῦ παρασκευαῖ ἔγενοντο. Βεβαίως δὲν θέλει μᾶς διαφύγειν ἐξηκολούθησεν ἡ Εἰρήνη, « καὶ τότε ὁ φιλάτῃς μου Μανουὴλ, θέλει περιπλανᾶσθαι ἐπὶ τῆς θαλάσσης.

διατρέχων ἐνα τοῦλάχιστον κινδύνον ὀλιγώτερον, ἐκλειψάτο εἰς τὸ μέσον τοῦ κακούργου τούτου. »

« Καὶ εἶναι τάχα τὸ στρατηγικὸν τοσοῦτον θαυμασιῶς διοργανισμένον, ὥστε ἀφείκτως ὁ πειρατῆς νὰ πέσῃ εἰς τὴν παγίδα; » ἠρώτησεν ὁ νέος πλοίαρχος, ῥίψας γοργὰ βλέμματα εἰς τὰ περίεξ καὶ θέσας τὴν δεξιάν ἐπὶ πιστολίον τῆς ζωῆς του.

« Μάλιστα. Ἄκουσον καὶ κρίνε μόνος. » Ἀνεκράξεν ἡ Εἰρήνη μετὰ ζωηρότητος, μαρτυροῦσῃ τὴν ἐνδύμουσιν χαρὰν αὐτῆς ἐπὶ τῇ πιθανότητι τῆς συλληφθεῖστος τοῦ πειρατοῦ, χαρὰν ὅμως, ἣν κυρίως ἠγάπατο διὰ τὸ συμβῆναι τοῦ ἑραστοῦ αὐτῆς. « Τὸ σχέδιον ἔχει ὡς ἀκολουθῶν. Ναυτῆς τις, δραπέτευσας ἐκ τοῦ πλοίου τοῦ πειρατοῦ, ἐπηληροφόρησε τὸν θεῖόν μου περὶ μίας μελετωμένης ἀβριον τοῦ ἑσπέρας καθόδου πρὸς τὴν δυτικῆς παραλλίας τῆς νῆσου, εἰς τὰ περίεξ τῶν πλουσίων ἐπαύλων, ὅλα δὲ τὰ ὑπάρχοντα τῶν γεωργῶν μετακομισθῆσαν εἰς τὸ φρούριον τῶν ὑδάτων. »

« Δραμπρὸν τῷ ὄντι σχέδιον, » ἐπέφθερεν ὁ Μανουὴλ, « ὁ δὲ δραπέτης ναῦτης ποῦ εὐρίσκειται; »

« Κρατεῖται μὲν πρὸς τὸ παρὸν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ θεοῦ μου, ἂν ὅμως ὁ πειρατῆς συλληφθῆ θέλει μεγάλως ἀνταρκοφθῆ. »

« Ἐν τούτοις ἡ ὥρα παρέρχεται, εἶναι ἀργά, Εἰρήνη, πρέπει ν' ἀποχωρισθῶμεν καὶ πάλιν. »

« Ἄν ἀποχωρισθῶμεν! Ὡ! πόσον δευθὴ ἡ ἐνοια τῆς λέξεως ταύτης τοῦ χωρισμοῦ! εἰσφρήσασα εἰς ὅλας τὰς ἡλῶσας ἵνα παρασκευάσ

ΩΡΑΙΑΙ ΤΕΧΝΑΙ.

ΤΟ ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟΥ ΠΑΠΠΟΥ.

Ο Κ. Walter Goodall είναι γνωστός μεταξύ των νέων συναδέλφων του, όχι τόσο διά την γονιμότητα του πνεύματός του, όσον διά την άκραν έπιστασίαν, την καταβαλλομένην εις τα πονήματά του. Τα αντικείμενα των εικόνων του δεν είναι μιν ύψηλής κλάσεως, ούδέ έκτεταμένης καταταξέως, έχουσι όμως έν γένει εύχάριστον έκφραστικότητα. Η παρακειμένη εικονογραφία του «Ωρολογίου του Πάππου» είναι μία εκ των ώραιότερων του είδους τούτου, ως παρισώσα φυσικώτατα μίαν από τας εύχαριστήσεις, εις ήν ένασμενίζονται τα μάλιστα οί παίδες, ήτοι τον κτύπον του ώρολογίου. Ο Κ. Goodall έπιτυχέστατα και μετά γραφικωτάτης όμοιοληθείας εξέφρασε το θέμα της εικόνας του. Είναι δέ ο W. Goodall υίός του άριζου σκαλιστού τώντοπογραφιών και άδελφός του F. Goodall έπισήμου και τούτου ζωγράφου.

Η ΘΕΡΙΝΗ ΣΕΛΗΝΗ.

Ο Κ. E. Duncan είναι ζωγράφος, ένασμενίζόμενος να έχη τον ένα πόδα επί της ξηράς και τον άλλον επί της θαλάσσης, ήτοι έπιτηδεύεται να παριστάνη επί του χάρτου διά της αυτής εξαισίον και ζωγράφος άπομιμήσεως των καλλονών της φύσεως, θαλάσσιά τε και μεσόγεια αντικείμενα. Πολλά

ΩΡ. ΤΕΧ.—ΤΟ ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟΥ ΠΑΠΠΟΥ.

εκ των έργων του, παρισώντα θαλάσσιος και άκτάς, δεικνύουσι την εξαιρετον έπιτηδεότητα του άνδρός εις το είδος τούτο της ζωγραφίας. Η δέ κατωτέρω κειμένη «Θερινή αύτου Σελήνη» είναι δείγμα της επίσης εξαιρετου ικανότητος αυτού προς παράσασιν μεσογείων σκηνών.

ΚΑΝΟΝ ΑΝΕΥ ΕΞΑΙΡΕΣΕΩΣ.

Κοιμει κανόνα, λέγει ο Πολυάσχολος Βίος, να μη δειπνείτε λίγαιτε από της σκίζήσεως, έστι, εκτιλούντες τα καθήκοντάς ως γίγνεται άνθρωπος και ως πολιτικός, δύνασθε να ήσθε παρόντες, και μη δειπνείτε εξήρχασθε άνευ αιώτης χάρις έκείνου, όπρι ο κόσμος καλεί διάχρησιν και διακρίσασιν. Ουτός έστι κανών όρθος και δικαίος. Πρέπει να έχητε κανόν τα πάντα μετ' αούτος και άμφοτέρω, ο εις το άλλου, να συμμετρίκησθε της λύπης και χαράς. Και πώς είναι δυνατόν ο σύλγος εκείνος, όστις πράγματι από καρδίας αγαπά την ίαυτού γυναίκα, να εξήρχασθαι της οικίας άνευ της συντρέφουτου, και να εύρίσκη εύχρηστάσιν και διακρίσασιν νύκτα μετά νύκτα ή ημέραν μετ' ήμεραν, έγώ τούτο δεν έννοώ. Ουδείς άλλος σύλγος έχει δικαίον να λείπη από την σύλγόν του περισσότερον χρόνον του απόλυτως άναγκαίου. Θα είπητε ίσως, «δεν είμπορώ να έννοώ με τα σώματα των έθειλοντων διά να γυμνασθώ.» «Ω, μη λιστα δύνασθε και πρέπει, αν έχητε κινόν αλλά πρέπει να ίπανδύθητε οικιακή άμείσως μετά το τέλος των γυμνασίων. «δεν δύναμαι να εξείδω μετά τούτου ή εκείνου του φίλου ή μετά τούτου ή εκείνου της συντροφίας;» Ούχι, άπαχρίνομαι, ούχι άνευ της γυμνασίας σας, της μνας αληθούς και ειλικρινούς φίλου και συντρέφου του άνδρός.»

ΩΡ. ΤΕΧ.—Η ΘΕΡΙΝΗ ΣΕΛΗΝΗ.

ΤΟ ΕΝ ΔΟΜΩΝ ΤΟΥ ΝΟΤΙΟΥ ΚΕΝΗΚΤΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΝ.

